

<u>Oznámení č.</u>	Obsah	Strana
	IV <i>Informace</i>	
	INFORMACE ORGÁNŮ A INSTITUCÍ EVROPSKÉ UNIE	
	Soudní dvůr	
2008/C 183/01	Poslední publikace Soudního dvora v <i>Úředním věstníku Evropské unie</i> Úř. věst. C 171, 5.7.2008	1
	V <i>Oznámení</i>	
	SOUDNÍ ŘÍZENÍ	
	Soudní dvůr	
2008/C 183/02	Věc C-226/06: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 5. června 2008 – Komise Evropských společenství v. Francouzská republika (Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 89/391/EHS — Opatření pro zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví zaměstnanců při práci — Článek 2, čl. 10 odst. 1, jakož i čl. 12 odst. 3 a 4 — Nesprávné provedení)	2
2008/C 183/03	Věc C-308/06: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 3. června 2008 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce High Court of Justice (England & Wales, Queen's Bench Division (Administrative Court) – Spojené království) – The Queen, International Association of Independent Tanker Owners (Intertanko), International Association of Dry Cargo Shipowners (Intercargo), Greek Shipping Co-operation Committee, Lloyd's Register, International Salvage Union v. Secretary of State for Transport (Námořní doprava — Znečištění z lodí — Směrnice 2005/35/ES — Platnost — Úmluva z Montego Bay — Úmluva Marpol 73/78 — Právní účinky — Dovolatelnost — Hrubá nedbalost — Zásada právní jistoty)	2

2008/C 183/04	Věc C-534/06: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 5. června 2008 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Corte suprema di cassazione – Itálie) – Industria Lavorazione Carni Ovine Srl v. Regione Lazio (Společná zemědělská politika — EZOZF — Článek 13 nařízení (EHS) č. 866/90 — Vyloučení investic na zpracování produktů pocházejících ze třetích zemí — Zásada proporcionality)	3
2008/C 183/05	Věc C-164/07: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 5. června 2008 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal de grande instance de Nantes – Commission d'indemnisation des victimes d'infractions – Francie) – James Wood v. Fonds de garantie des victimes des actes de terrorisme et d'autres infractions (Článek 12 ES — Diskriminace na základě státní příslušnosti — Odškodnění vyplacené Garančním fondem pro oběti teroristických činů a jiných trestných činů — Vyloučení)	3
2008/C 183/06	Věc C-170/07: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 5. června 2008 – Komise Evropských společenství v. Polská republika (Nesplnění povinnosti státem — Vnitrostátní zdanění — Povinnost technické prohlídky pro dovážena ojetá vozidla — Články 28 ES a 30 ES — Směrnice 96/96/ES — Uznávání technických prohlídek provedených v jiných členských státech)	4
2008/C 183/07	Věc C-312/07: Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 5. června 2008 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal d'instance de Paris – Francie) – JVC France SAS v. Administration des douanes (Direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières) (Společný celní sazebník — Sazební zařazení zboží — Kombinovaná nomenklatura — Kamkordéry — Vysvětlivky — Právní režim)	4
2008/C 183/08	Věc C-395/07: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 5. června 2008 – Komise Evropských společenství v. Spolková republika Německo (Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2004/48/ES — Dodržování práv duševního vlastnictví — Neprovedení ve stanovené lhůtě)	5
2008/C 183/09	Věc C-507/07: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 3. června 2008 – Komise Evropských společenství v. Francouzská republika („Nesplnění povinnosti státem — Nařízení (ES) č. 6/2002 — Průmyslové a obchodní vlastnictví — Průmyslové vzory Společenství — Článek 80 odst. 2 — Nesdělení seznamu soudů“)	6
2008/C 183/10	Posudek 1/08: Žádost o posudek podaná Komisí Evropských společenství na základě čl. 300 odst. 6 ES	6
2008/C 183/11	Spojené věci C-231/07 a C-232/07: Usnesení Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 14. května 2008 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Cour d'appel de Brusel – Belgie) – Tiercé Ladbroke SA (C-231/07), Derby SA (C-232/07) v. Belgický stát (Jednací řád — Čl. 104 odst. 3 první pododstavec — Šestá směrnice o DPH — Čl. 13 část B písm. d) bod 3 — Osvobození — Pojmy „vkladové účty“ a „platby“ — Odepření osvobození)	6
2008/C 183/12	Věc C-454/07: Žaloba podaná dne 10. srpna 2007 – Hervé Raulin v. Francouzská republika	7
2008/C 183/13	Věc C-49/08: Žaloba podaná dne 7. února 2007 – Sandra Raulin v. Francouzská republika	7
2008/C 183/14	Věc C-132/08: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Fővárosi Bíróság (Maďarsko) dne 2. dubna 2008 – Lidl Magyarország Kereskedelmi Bt. v. Nemzeti Hírközlési Hatóság Tanácsa	7
2008/C 183/15	Věc C-137/08: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság (Maďarská republika) dne 7. dubna 2008 – VB Pénzügyi Lízing Zrt. v. Schneider Ferenc	8

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2008/C 183/16	Věc C-138/08: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Fővárosi Ítéltábla (Maďarská republika) dne 7. dubna 2008 – Hochtief AG, Linde-Kca-Dresden GmbH v. Közbeszerzések Tanácsa Közbeszerzési Döntőbizottság	9
2008/C 183/17	Věc C-139/08: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberlandesgericht Karlsruhe (Německo) dne 7. dubna 2008 – Trestní řízení proti Rafetu Kqikuovi	9
2008/C 183/18	Věc C-156/08: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Niedersächsisches Finanzgericht (Německo) dne 16. dubna 2008 – Monika Vollkommer v. Finanzamt Hannover-Land I	10
2008/C 183/19	Věc C-161/08: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hof van beroep te Antwerpen, (Belgie) dne 18. dubna 2008 – Internationaal Verhuis- en Transportbedrijf Jan de Lely v. Belgický stát	10
2008/C 183/20	Věc C-165/08: Žaloba podaná dne 17. dubna 2008 – Komise Evropských společenství v. Polská republika	11
2008/C 183/21	Věc C-166/08: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Büdingen (Německo) dne 18. dubna 2008 – Trestní řízení proti Guidu Weberovi	11
2008/C 183/22	Věc C-167/08: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hof van Cassatie van België dne 21. dubna 2008 – Draka NK Cables Ltd, AB Sandvik International, VO Sembodja BV a Parc Healthcare International Limited v. Omnipol Ltd	12
2008/C 183/23	Věc C-172/08: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Commissione tributaria provinciale di Roma (Itálie) dne 25. dubna 2008 – Pontina Ambiente Srl v. Regione Lazio	12
2008/C 183/24	Věc C-173/08: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Gerechtshof te Amsterdam (Nizozemsko) dne 25. dubna 2008 – Kloosterboer Services B.V. v. Inspecteur van de Belastingdienst/ Douane Rotterdam, celní úřad Laan op Zuid	12
2008/C 183/25	Věc C-189/08: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden dne 8. května 2008 – Zuid-Chemie BV v. Filippo's Mineralenfabriek N.V./S.A, dříve a nyní PMF Productions	13
2008/C 183/26	Věc C-193/08: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Německo) dne 14. ledna 2008 – Řízení ve věci týkající se zemědělství, jehož účastníky jsou: Hermann Fischer, Rolf Schlatter a Regierungspräsidium Freiburg	13
2008/C 183/27	Věc C-197/08: Žaloba podaná dne 14. května 2008 – Komise Evropských společenství v. Francouzská republika	14
2008/C 183/28	Věc C-201/08: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hessisches Finanzgericht, Kassel (Německo) dne 16. května 2008 – Plantanol GmbH & Co. KG v. Hauptzollamt Darmstadt	14
2008/C 183/29	Věc C-210/08 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 21. května 2008 Sebirán, S.L., proti rozsudku Soudu prvního stupně (čtvrtého senátu) vydanému dne 12. března 2008 ve věci T-332/04, Sebirán, S.L. v. OHIM a El Coto de Rioja, S.A.	15
2008/C 183/30	Věc C-219/08: Žaloba podaná dne 22. května 2008 – Komise Evropských společenství v. Belgické království	15
2008/C 183/31	Věc C-220/08: Žaloba podaná dne 22. května 2008 – Komise Evropských společenství v. Řecká republika	16

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2008/C 183/32	Věc C-234/08: Žaloba podaná dne 30. května 2008 – Komise Evropských společenství v. Irsko	16
2008/C 183/33	Věc C-239/08: Žaloba podaná dne 2. června 2008 – Komise Evropských společenství v. Belgické království	16
2008/C 183/34	Věc C-240/08: Žaloba podaná dne 2. června 2008 – Komise Evropských společenství v. Lucemburské velkovévodství	17
2008/C 183/35	Věc C-245/08: Žaloba podaná dne 4. června 2008 – Komise Evropských společenství v. Portugalská republika	17

Soud prvního stupně

2008/C 183/36	Věc T-282/03: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 10. června 2008 – Ceuninck v. Komise („Veřejná služba — Úředníci — Jmenování — Místo poradce v OLAF — Zamítnutí kandidatury — Pravomoc generálního ředitele OLAF — Legalita oznámení o volném pracovním místě — Porušení pravidel o jmenování úředníků v platových třídách A4 a A5 — Zneužití pravomoci — Zjevně nesprávné posouzení“)	18
2008/C 183/37	Věc T-18/04: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 10. června 2008 – Marcuccio v. Komise („Sociální zabezpečení — Žádost o převzetí nákladů na lékařské výdaje — Implicitní zamítnutí žádosti“)	18
2008/C 183/38	Věc T-141/05: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 5. června 2008 – Internationaler Hilfsfonds v. Komise („Žaloba na neplatnost — Právo na přístup k dokumentům — Nařízení (ES) č. 1049/2001 — Částečné zamítnutí — Soudně nepřezkoumatelný akt — Čistě potvrzující akt — Nepřípustnost“)	19
2008/C 183/39	Věc T-330/06: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 10. června 2008 – Novartis v. OHIM (BLUE SOFT) („Ochranná známka Společenství — Přihláška slovní ochranné známky Společenství BLUE SOFT — Absolutní důvody pro zamítnutí — Popisná povaha — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení (ES) č. 40/94“)	19
2008/C 183/40	Věc T-85/07: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 10. června 2008 – Gabel Industria Tessile v. OHIM – Creaciones Garel (GABEL) („Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství GABEL — Starší obrazová ochranná známka Společenství GAREL — Částečné zamítnutí zápisu — Rozsah přezkumu, který musí provést odvolací senát — Povinnost rozhodnout o odvolání v plném rozsahu — Článek 62 odst. 1 nařízení (ES) č. 40/94“)	19
2008/C 183/41	Věc T-91/07: Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 2. června 2008 – WWF-UK v. Rada („Žaloba na neplatnost — Nařízení (ES) č. 41/2007 — Obnovení populací tresky obecné — Stanovení TAC pro rok 2007 — Obecně závazný akt — Nedostatek osobního dotčení — Nepřípustnost“)	20
2008/C 183/42	Věc T-172/07: Usnesení předsedy Soudu prvního stupně ze dne 2. června 2008 – Atlantic Dawn a další v. Komise („Žaloba na neplatnost — Rybolovné kvóty — Nařízení (ES) č. 2371/2002 — Neexistence bezprostředního dotčení — Nepřípustnost“)	20

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2008/C 183/43	Věc T-220/07: Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 19. května 2008 – Transports Schiocchet – Excursions v. Komise („Žaloba na náhradu škody — Promlčecí lhůta — Článek 46 statutu Soudního dvora — Nepřípustnost“)	21
2008/C 183/44	Věc T-4/08: Žaloba podaná dne 3. ledna 2008 – EMSA v. Portugalsko	21
2008/C 183/45	Věc T-160/08 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 5. května 2008 Komisí Evropských společenství proti rozsudku Soudu pro veřejnou službu ze dne 21. února 2008 ve věci F-31/07, Putterie-De-Beukelaer v. Komise	23
2008/C 183/46	Věc T-166/08: Žaloba podaná dne 6. května 2008 – Ivanov v. Komise	23
2008/C 183/47	Věc T-169/08: Žaloba podaná dne 13. května 2008 – DEI v. Komise	24
2008/C 183/48	Věc T-174/08: Žaloba podaná dne 15. května 2008 – Komise Evropských společenství v. Cooperação e Desenvolvimento Regional, SA	25
2008/C 183/49	Věc T-186/08: Žaloba podaná dne 9. května 2008 – Liga para a Protecção da Natureza v. Komise Evropských společenství	25
2008/C 183/50	Věc T-189/08: Žaloba podaná dne 22. května 2008 – Forum 187 v. Komise	26
2008/C 183/51	Věc T-191/08: Žaloba podaná dne 22. května 2008 – JOOP! v. OHIM (zobrazení vykřičníku)	27
2008/C 183/52	Věc T-195/08: Žaloba podaná dne 30. května 2008 – Antwerpse Bouwwerken v. Komise	28
2008/C 183/53	Věc T-199/08: Žaloba podaná dne 3. června 2008 – Ziegler v. Komise	28
2008/C 183/54	Věc T-200/08: Žaloba podaná dne 22. května 2008 – Interflon v. OHIM – Illinois Tool Works (FOODLUBE)	29
2008/C 183/55	Věc T-202/08: Žaloba podaná dne 5. června 2008 – CLL Centre de langues v. Komise	29
2008/C 183/56	Věc T-273/04: Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 23. května 2008 – FagorBrandt v. Komise	30
2008/C 183/57	Věc T-368/06: Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 5. května 2008 – Rath v. OHIM – Sanorell Pharma (Immunocel)	30
2008/C 183/58	Věc T-171/07: Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 2. června 2008 – Avaya v. OHIM – ZyXEL Communications (VANTAGE CNM)	30
2008/C 183/59	Věc T-228/07: Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 9. června 2008 – Malheiro v. Komise	30

Soud pro veřejnou službu Evropské unie

2008/C 183/60	Věc F-79/07: Usnesení Soudu pro veřejnou službu (prvního senátu) ze dne 26. května 2008 – Braun-Neumann v. Parlament (Veřejná služba — Úředníci — Důchody — Pozůstalostní důchod — Vypacení ve výši 50 % z důvodu dalšího žijícího manželského partnera — Nepřípustnost — Opožděné podání stížnosti — Nepominutelná podmínka řízení — Přezkum z úřední povinnosti — Časová působnost jednacího řádu Soudu)	31
---------------	--	----

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2008/C 183/61	Věc F-101/07: Usnesení Soudu pro veřejnou službu (prvního senátu) ze dne 22. května 2008 – Cova v. Komise („Námítky a překážky v průběhu řízení — Námítka nepřipustnosti“) 31	31
2008/C 183/62	Věc F-107/07: Usnesení Soudu pro veřejnou službu (prvního senátu) ze dne 22. května 2008 – Daskalis v. Komise („Veřejná služba — Úředníci — Odměna — Článek 7 odst. 2 služebního řádu — Dočasný příspěvek — Nepřipustnost“) 31	31
2008/C 183/63	Věc F-119/07: Žaloba podaná dne 22. října 2007 – Strack v. Komise 32	32
2008/C 183/64	Věc F-131/07: Žaloba podaná dne 31. října 2007 – Baniel-Kubinova a další v. Parlament 32	32
2008/C 183/65	Věc F-40/08: Žaloba podaná dne 18. března 2008 – Carvalhal Garcia v. Rada 33	33
2008/C 183/66	Věc F-43/08: Žaloba podaná dne 16. dubna 2008 – Spee v. Europol 33	33
2008/C 183/67	Věc F-49/08: Žaloba podaná dne 19. května 2008 – Giannini v. Komise 33	33
2008/C 183/68	Věc F-51/08: Žaloba podaná dne 21. května 2008 – Stols v. Rada 34	34
2008/C 183/69	Věc F-52/08: Žaloba podaná dne 4. června 2008 – Plasa v. Komise 35	35
2008/C 183/70	Věc F-53/08: Žaloba podaná dne 3. května 2008 – Bouillez a další v. Rada 35	35

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ A INSTITUCÍ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR

*(2008/C 183/01)***Poslední publikace Soudního dvora v Úředním věstníku Evropské unie**

Úř. věst. C 171, 5.7.2008

Dřívější publikace

Úř. věst. C 158, 21.6.2008

Úř. věst. C 142, 7.6.2008

Úř. věst. C 128, 24.5.2008

Úř. věst. C 116, 9.5.2008

Úř. věst. C 107, 26.4.2008

Úř. věst. C 92, 12.4.2008

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 5. června 2008 – Komise Evropských společenství v. Francouzská republika

(Věc C-226/06) ⁽¹⁾

(Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 89/391/EHS — Opatření pro zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví zaměstnanců při práci — Článek 2, čl. 10 odst. 1, jakož i čl. 12 odst. 3 a 4 — Nesprávné provedení)

(2008/C 183/02)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: G. Rozet a I. Kaufmann-Bühler, zmocněnci)

Žalovaná: Francouzská republika (zástupci: G. de Bergues a C. Bergeot-Nunes, zmocněnci)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem – Nepřijetí ve stanovené lhůtě všech předpisů nezbytných pro dosažení souladu s článkem 2, čl. 10 odst. 1 a čl. 12 odst. 3 a 4 směrnice Rady 89/391/EHS ze dne 12. června 1989 o zavádění opatření pro zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví zaměstnanců při práci (Úř. věst. L 183, s. 1; Zvl. vyd. 05/01, s. 349)

Výrok

1) Francouzská republika tím, že ve stanovené lhůtě nepřijala všechna právní a správní ustanovení nezbytná k dosažení souladu s článkem 2, čl. 10 odst. 1, jakož i s čl. 12 odst. 3 a 4 směrnice Rady 89/391/EHS ze dne 12. června 1989 o zavádění opatření pro zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví zaměstnanců při práci, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z této směrnice.

2) Francouzské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 165, 15.7.2006.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 3. června 2008 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce High Court of Justice (England & Wales, Queen's Bench Division (Administrative Court) – Spojené království) – The Queen, International Association of Independent Tanker Owners (Intertanko), International Association of Dry Cargo Shipowners (Intercargo), Greek Shipping Co-operation Committee, Lloyd's Register, International Salvage Union v. Secretary of State for Transport

(Věc C-308/06) ⁽¹⁾

(Námořní doprava — Znečištění z lodí — Směrnice 2005/35/ES — Platnost — Úmluva z Montego Bay — Úmluva Marpol 73/78 — Právní účinky — Dovolatelnost — Hrubá nedbalost — Zásada právní jistoty)

(2008/C 183/03)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

High Court of Justice (England & Wales, Queen's Bench Division (Administrative Court))

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: The Queen, International Association of Independent Tanker Owners (Intertanko), International Association of Dry Cargo Shipowners (Intercargo), Greek Shipping Co-operation Committee, Lloyd's Register, International Salvage Union

Žalovaná: Secretary of State for Transport

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) – Platnost článku 4 a čl. 5 odst. 1 a 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/35/ES ze dne 7. září 2005 o znečištění z lodí a o zavedení sankcí za protiprávní jednání (Úř. věst. L 255, s. 11) – Právní podpisy Společenství, v jejichž důsledku jsou omezeny určité výjimky obsažené v mezinárodní úmluvě (Mezinárodní úmluva o zabránění znečišťování z lodí, zvaná „Úmluva MARPOL“) – Předpisy ukládající trestní sankce v situacích, kdy je mezinárodní úmluva (Úmluva Organizace spojených národů o mořském právu [UNCLOS]) neukládá

Výrok

1) Platnost směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/35/ES ze dne 7. září 2005 o znečištění z lodí a o zavedení sankcí za protiprávní jednání nemůže být posuzována:

— ani ve vztahu k mezinárodní úmluvě o zabránění znečišťování z lodí, podepsané dne 2. listopadu 1973 v Londýně a doplněné protokolem ze dne 17. února 1978,

— ani ve vztahu k úmluvě Organizace spojených národů o mořském právu, podepsané v Montego Bay dne 10. prosince 1982.

2) Přezkum čtvrté otázky neodhalil žádnou skutečnost, kterou by mohla být dotčena platnost článku 4 směrnice 2005/35 vzhledem k obecné zásadě právní jistoty.

(¹) Úř. věst. C 261, 28.10.2006.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 5. června 2008 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Corte suprema di cassazione – Itálie) – Industria Lavorazione Carni Ovine Srl v. Regione Lazio

(Věc C-534/06) (¹)

(Společná zemědělská politika — EZOZF — Článek 13 nařízení (EHS) č. 866/90 — Vyloučení investic na zpracování produktů pocházejících ze třetích zemí — Zásada proporcionality)

(2008/C 183/04)

Jednací jazyk: italsština

Předkládající soud

Corte suprema di cassazione

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Industria Lavorazione Carni Ovine Srl

Žalovaný: Regione Lazio

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Corte suprema di cassazione – Výklad čl. 13 nařízení Rady (EHS) č. 866/90 ze dne 29. března 1990 o zlepšení podmínek zpracování a uvádění na trh zemědělských produktů (Úř. věst. L 91, s. 1) – Vyloučení investic na uvádění na trh a zpracování produktů pocházejících ze třetích zemí – Vyloučení pokud jde o investice, týkající se rovněž produktů pocházejících z členských států, uskutečněné při dodržování specifického programu v jehož rámci bylo financování získáno

Výrok

Článek 13 nařízení Rady (EHS) č. 866/90 ze dne 29. března 1990 o zlepšení podmínek zpracování a uvádění na trh zemědělských produktů musí být vykládán tak, že za okolností, jako jsou okolnosti věci v původním řízení, nevylučuje vyplácení finanční podpory v případě, že jsou na trh uváděny nebo zpracovávány také produkty s původem mimo území Společenství, když specifický program, na nějž byla uvedena finanční podpora získána, byl dodržen v rozsahu, v němž byly produkty pocházející ze Společenství uváděny na trh nebo zpracovávány ve stanoveném množství.

(¹) Úř. věst. C 42, 24.2.2007.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 5. června 2008 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal de grande instance de Nantes – Commission d'indemnisation des victimes d'infractions – Francie) – James Wood v. Fonds de garantie des victimes des actes de terrorisme et d'autres infractions

(Věc C-164/07) (¹)

(Článek 12 ES — Diskriminace na základě státní příslušnosti — Odškodnění vyplacené Garančním fondem pro oběti teroristických činů a jiných trestných činů — Vyloučení)

(2008/C 183/05)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal de grande instance de Nantes – Commission d'indemnisation des victimes d'infractions

Účastníci původního řízení

Žalobce: James Wood

Žalovaný: Fonds de garantie des victimes des actes de terrorisme et d'autres infractions

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Tribunal de Grande Instance – Commission d'indemnisation des victimes d'infractions (Komise pro odškodňování obětí trestných činů) – Výklad článku [12] Smlouvy o ES – Slučitelnost, s ohledem na obecnou zásadu zákazu diskriminace, vnitrostátní právní úpravy, která upírá státnímu příslušníku jiného členského státu Unie, který pobývá legálně ve Francii a je otcem dítěte s francouzskou státní příslušností, jež zemřelo mimo území Francie, nárok na odškodnění poskytované Fonds de Garantie pouze z důvodu jeho státní příslušnosti

Výrok

Právo Společenství brání právnímu předpisu členského státu, který upírá státním příslušníkům jiných členských států, kteří bydlí a pracují na území prvně zmíněného státu, nárok na odškodnění určené k náhradě újmy na zdraví a životě člověka způsobené trestným činem, který nebyl spáchán na území tohoto státu, pouze z důvodu jejich státní příslušnosti.

(¹) Úř. věst. C 129, 9.6.2007.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 5. června 2008 – Komise Evropských společenství v. Polská republika

(Věc C-170/07) (¹)

(Nesplnění povinnosti státem — Vnitrostátní zdanění — Povinnost technické prohlídky pro dovážená ojetá vozidla — Články 28 ES a 30 ES — Směrnice 96/96/ES — Uznávání technických prohlídek provedených v jiných členských státech)

(2008/C 183/06)

Jednací jazyk: polština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: J. Hottiaux a K. Herrmann, zmocněnci)

Žalovaná: Polská republika (zástupce: E. Ośniecka-Tamecka, zmocněnkyně)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem – Porušení článku 28 ES – Vnitrostátní právní úprava, podle které se musí dovážená ojetá vozidla před svou registrací podrobit technické prohlídce, zatímco tuzemská vozidla se stejnými vlastnostmi této povinnosti nepodléhají

Výrok

- 1) Polská republika tím, že vyžaduje, aby se dovážená ojetá vozidla, která byla předtím registrovaná v jiných členských státech, podrobila před svou registrací v Polsku technické prohlídce, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 28 ES.
- 2) Polské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 183, 4.8.2007.

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 5. června 2008 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal d'instance de Paris – Francie) – JVC France SAS v. Administration des douanes (Direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières)

(Věc C-312/07) (¹)

(Společný celní sazebník — Sazební zařazení zboží — Kombinovaná nomenklatura — Kamkordéry — Vysvětlivky — Právní režim)

(2008/C 183/07)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal d'instance de Paris

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: JVC France SAS

Žalovaná: Administration des douanes (Direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières)

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Tribunal d'instance de Paris – Výklad přílohy I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (Úř. věst. L 256, s. 1; Zvl. vyd. 02/02, s. 382) ve znění použitelném na skutečnosti původního sporu – Podpoložky 8525 40 91 [videokamery (kamkordéry) pouze pro záznam zvuku a obrazu zaznamenávaných televizní kamerou] a 8525 40 99 (ostatní) – Zařazení videokamer (kamkordérů), které při dovezení nejsou schopny zaznamenávat vnější videofonní signály (DV OUT), ale jejichž rozhraní pro video může být později aktivováno pomocí softwaru nebo zařízení pro odblokování DV vstupu (DV IN & OUT), přestože na tuto možnost výrobce ani prodejce neupozornili, ani ji nepodporují – Možnost provést změnu praxe Společenství v celním zařazování prostřednictvím následných a zpětně účinných změn vysvětlivek kombinované nomenklatury, spíše než přijetím nařízení týkajícím se celního zařazování, které by bylo použitelné pouze do budoucna

Výrok

- 1) Kamkordér může být zařazen do podpoložky 8525 40 99 kombinované nomenklatury uvedené v příloze I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku, ve znění nařízení Komise (ES) č. 2261/98 ze dne 26. října 1998, nařízení Komise (ES) č. 2204/1999 ze dne 12. října 1999, nařízení Komise (ES) č. 2388/2000 ze dne 13. října 2000 a nařízení Komise (ES) č. 2031/2001 ze dne 6. srpna 2001, pouze tehdy, pokud je funkce záznamu obrazu a zvuku pocházejících z jiných zdrojů než z integrované kamery nebo mikrofonu aktivní v okamžiku proclení nebo pokud, i když výrobce nezamýšlel upozornit na tento charakteristický znak, uvedená funkce může být aktivována následně po tomto okamžiku snadnou manipulací přístroje uživatelem nedisponujícím zvláštními schopnostmi, aniž by došlo ke změně hardwaru kamkordéru. V případě následné aktivace je rovněž nezbytné, poté, co byla provedena aktivace, jednak aby kamkordér fungoval obdobně jako jiný kamkordér, jehož funkce záznamu obrazu a zvuku pocházejících z jiných zdrojů než z integrované kamery nebo mikrofonu je aktivní v okamžiku proclení, a jednak aby fungoval samostatně. Existenci těchto podmínek musí být možno ověřit v okamžiku proclení. Vnitrostátnímu soudu přísluší posoudit, zda jsou tyto podmínky splněny. Pokud tyto podmínky nejsou splněny, tento kamkordér musí být zařazen do podpoložky 8525 40 91 této kombinované nomenklatury.
- 2) Vysvětlivky k uvedené kombinované nomenklatuře vztahující se k podpoložce 8525 40 99, zveřejněné dne 6. července 2001 a dne 23. října 2002, mají výkladový charakter a nejsou právně závazné. Jsou v souladu se zněním kombinované nomenklatury a nemění její dosah. Z toho vyplývá, že přijetí nového nařízení o sazebním zařazení nebylo nutné.

(¹) Úř. věst. C 211, 8.9.2007.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 5. června 2008 – Komise Evropských společenství v. Spolková republika Německo

(Věc C-395/07) (¹)

(Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2004/48/ES — Dodržování práv duševního vlastnictví — Neprovedení ve stanovené lhůtě)

(2008/C 183/08)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: W. Wils a H. Krämer, zmocněnci)

Žalovaná: Spolková republika Německo (zástupce: M. Lumma, zmocněnec)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem – Nepřijetí předpisů nezbytných pro dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2004/48/ES ze dne 29. dubna 2004 o dodržování práv duševního vlastnictví (Úř. věst. L 157, s. 45 a – oprava – L 195, s. 16), ve stanovené lhůtě.

Výrok

- 1) Spolková republika Německo tím, že nepřijala právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2004/48/ES ze dne 29. dubna 2004 o dodržování práv duševního vlastnictví, porušila povinnosti, které pro ni vyplývají z této směrnice.
- 2) Spolkové republice Německo se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 247, 20.10.2007.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 3. června 2008 – Komise Evropských společenství v. Francouzská republika

(Věc C-507/07) ⁽¹⁾

(„Nesplnění povinnosti státem — Nařízení (ES) č. 6/2002 — Průmyslové a obchodní vlastnictví — Průmyslové vzory Společenství — Článek 80 odst. 2 — Nesdělení seznamu soudů“)

(2008/C 183/09)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupce: H. Krämer, zmocněnec)

Žalovaná: Francouzská republika (zástupci: G. de Bergues a A. Hare, zmocněnci)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem – Nařízení Rady (ES) č. 6/2002 ze dne 12. prosince 2001 o (průmyslových) vzorech Společenství (Úř. věst. 2002, L 3, s. 1; Zvl. vyd. 13/27, s. 142) – Nesdělení seznamu soudů pro (průmyslové) vzory Společenství s označením jejich názvu a místní příslušnosti podle čl. 80 odst. 2 výše uvedeného nařízení

Výrok

1) Francouzská republika tím, že nesdělila Komisi Evropských společenství seznam soudů pro (průmyslové) vzory Společenství, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 80 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 6/2002 ze dne 12. prosince 2001 o (průmyslových) vzorech Společenství.

2) Francouzské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 8, 12.1.2008.

Žádost o posudek podaná Komisí Evropských společenství na základě čl. 300 odst. 6 ES

(Posudek 1/08)

(2008/C 183/10)

Jednací jazyk: všechny úřední jazyky

Žadatelka:

Komise Evropských společenství (zástupci: E. White, M. Huttunen a L. Prete, zmocněnci)

Otázky položené Soudnímu dvoru:

- 1) Vztahuje se na takové uzavírání dohod s dotčenými členy WTO [Světová obchodní organizace] ve smyslu článku XXI GATS [Všeobecná dohoda o obchodu službami], které je popsáno v této žádosti o posudek, výlučná pravomoc Společenství, nebo sdílená pravomoc Společenství a členských států?
- 2) Představuje čl. 133 odst. 1 a 5 ve vzájemném spojení s čl. 300 odst. 2 Smlouvy o ES náležitý právní základ pro akt, kterým se uzavírají výše uvedené dohody jménem Evropského společenství nebo Společenství a jeho členských států?

Usnesení Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 14. května 2008 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Cour d'appel de Brusel – Belgie) – Tiercé Ladbroke SA (C-231/07), Derby SA (C-232/07) v. Belgický stát

(Spojené věci C-231/07 a C-232/07) ⁽¹⁾

(Jednací řád — Čl. 104 odst. 3 první pododstavec — Šestá směrnice o DPH — Čl. 13 část B písm. d) bod 3 — Osvobození — Pojmy „vkladové účty“ a „platby“ — Odepření osvobození)

(2008/C 183/11)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour d'appel de Brusel

Účastníci původního řízení

Odvokatelky: Tiercé Ladbroke SA (C-231/07), Derby SA (C-232/07)

Odpůrce: Belgický stát

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Cour d'appel de Bruxelles – Výklad čl. 13 části B písm. d) bodu 3 šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23) – Osvobození od DPH operací, včetně sjednávání, týkajících se vkladových účtů a plateb – Sázky, loterie a další formy her – Plnění buralistes, kteří jsou pověřeni přijímáním sázek na účet mandanta a vyplacením případných výher sázejícím – Možnost využít osvobození stanoveného v čl. 13 části B písm. d) bodu 3

Výrok

Výraz „operace včetně sjednání týkající se vkladových a běžných účtů [a] plateb“ použitý v čl. 13 části B písm. d) bodu 3 šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně musí být vykládán v tom smyslu, že se nevztahuje na poskytování služeb mandatářem, který jedná na účet mandanta, jenž vykonává činnost související s přijímáním sázek na koňské dostihy a jiné sportovní události, která spočívá v tom, že tento mandatář přijímá sázky jménem mandanta, zaznamenává je, potvrzuje zákazníkovi předáním stvrzenky, že sázka je uzavřena, vybírá peníze, vyplácí výhry, nese sám odpovědnost vůči mandantovi za správu vybraných peněžních prostředků, jakož i za krádež nebo ztrátu peněz a za tuto činnost pobírá odměnu ve formě provize od mandanta.

(¹) Úř. věst. C 170, 21.7.2007.

Žaloba podaná dne 10. srpna 2007 – Hervé Raulin v. Francouzská republika

(Věc C-454/07)

(2008/C 183/12)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Hervé Raulin (zástupce: C. Vaucois, advokát)

Žalovaná: Francouzská republika

Usnesením ze dne 16. května 2008 se Soudní dvůr (pátý senát) prohlásil za zjevně nepřislušný k rozhodování o žalobě a rozhodl, že H. Raulin ponese vlastní náklady řízení.

Žaloba podaná dne 7. února 2007 – Sandra Raulin v. Francouzská republika

(Věc C-49/08)

(2008/C 183/13)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Sandra Raulin (zástupce: C. Vaucois, advokát)

Žalovaná: Francouzská republika

Usnesením ze dne 16. května 2008 se Soudní dvůr (pátý senát) prohlásil za zjevně nepřislušný k rozhodování o žalobě a rozhodl, že S. Raulin ponese vlastní náklady řízení.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Fővárosi Bíróság (Maďarsko) dne 2. dubna 2008 – Lidl Magyarországi Kereskedelmi Bt. v. Nemzeti Hírközlési Hatóság Tanácsa

(Věc C-132/08)

(2008/C 183/14)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Fővárosi Bíróság

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Lidl Magyarországi Kereskedelmi Bt.

Žalovaná: Nemzeti Hírközlési Hatóság Tanácsa

Předběžné otázky

- 1) Lze článek 8 směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/5/ES, týkající se volného pohybu rádiových zařízení a telekomunikačních koncových zařízení (dále jen „zařízení“), vykládat tak, že pro uvedení na trh zařízení, které spadá do působnosti uvedené směrnice a které výrobce se sídlem v jiném členském státě opatřil označením CE, nelze stanovit další povinnosti nad rámec uvedené směrnice?
- 2) Lze ustanovení čl. 2 písm. e) a f) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/95/ES z hlediska povinností týkajících se uvádění na trh vykládat tak, že za výrobce lze považovat také subjekt, který uvádí zařízení na trh ve členském státě (bez účasti na jejich výrobě) a který má sídlo v jiném členském státě než výrobce?
- 3) Lze ustanovení čl. 2 písm. e) bodů i), ii) a iii) a čl. 2 písm. f) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/95/ES vykládat tak, že distributor (který není totožný s výrobcem) zařízení vyráběných v jiném členském státě může být povinen vystavit prohlášení o shodě uvádějící technické údaje daného zařízení?
- 4) Lze ustanovení čl. 2 písm. e) bodů i), ii) a iii) a písm. f) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/95/ES vykládat tak, že subjekt, který pouze uvádí určitá zařízení na trh ve členském státě, v němž má sídlo, lze považovat současně za výrobce zařízení, pokud jeho činnost distributora neovlivňuje bezpečnostní vlastnosti zařízení?
- 5) Lze ustanovení čl. 2 písm. f) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/95/ES vykládat tak, že od distributora v něm uvedeného lze vyžadovat, aby splnil požadavky, jejichž splnění lze jinak požadovat pouze od výrobce definovaného v čl. 2 písm. e) uvedené směrnice, jako například vystavení prohlášení o shodě týkajícího se technických údajů daného zařízení?
- 6) Může článek 30 ([dříve] článek 36) Římské smlouvy spolu s takzvanými kategorickými požadavky (mandatory requirements) zakládat výjimku z použití formule Dassonville, při současném zohlednění zásady rovnocennosti (principle of equivalence) a zásady vzájemného uznávání (mutual recognition)?
- 7) Lze ustanovení článku 30 ([dříve] článek 36) Římské smlouvy vykládat tak, že obchod se zbožím v tranzitním režimu a jeho dovoz nelze omezit z jiných důvodů, než které uvádí?
- 8) Splňuje označení CE požadavky zásady rovnocennosti a zásady vzájemného uznávání, jakož i podmínky článku 30 ([dříve] článek 36) Římské smlouvy?
- 9) Lze označení CE vykládat tak, že členské státy na zařízení opatřená tímto označením nemohou v žádném případě uplatňovat další technické či jakostní předpisy?
- 10) Lze ustanovení čl. 6 odst. 1 a čl. 8 odst. 2 druhé věty směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/95/ES vykládat tak, že pokud výrobce neuvádí výrobky na trh, lze pro účely uvádění zboží na trh výrobce a distributora považovat za subjekty stejných povinností?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Budapeští II. és III. Kerületi Bíróság (Maďarská republika) dne 7. dubna 2008 – VB Pénzügyi Lízing Zrt. v. Schneider Ferenc

(Věc C-137/08)

(2008/C 183/15)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Budapeští II. és III. Kerületi Bíróság

Účastníci původního řízení

Žalobce: VB Pénzügyi Lízing Zrt.

Žalovaný: Schneider Ferenc

Předběžné otázky

- 1) Vyžaduje ochrana spotřebitele zaručená směrnicí Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách [zneužívajících klauzulích] ve spotřebitelských smlouvách (¹), aby nezávisle na typu řízení a na tom, zda jde o řízení sporné či nikoli, vnitrostátní soud v rámci ověření své vlastní příslušnosti zkoumal z moci úřední, tedy bez návrhu v tomto ohledu, zneužívající charakter jemu předložené klauzule smlouvy?

- 2) Jaká kritéria může v případě kladné odpovědi na první otázku vnitrostátní soud brát do úvahy v rámci uvedeného přezkumu, zejména tehdy, když smluvní klauzule nezakládá příslušnost soudního orgánu podle sídla poskytovatele služeb, nýbrž jiného soudního orgánu, který se však nachází blízko tohoto sídla?
- 3) Vylučuje ustanovení čl. 23 odst. 1 Protokolu o statutu Soudního dvora připojeného ke Smlouvě o Evropské unii, ke Smlouvě o založení Evropského společenství a ke Smlouvě o založení Evropského společenství pro atomovou energii možnost, aby vnitrostátní soud informoval z úřední povinnosti ministra spravedlnosti svého vlastního členského státu o řízení o předběžné otázce současně s jeho zahájením?

(¹) Úř. věst. L 95, s. 29.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Fővárosi Ítéltábla (Maďarská republika) dne 7. dubna 2008 – Hochtief AG, Linde-Kca-Dresden GmbH v. Közbeszerzés Tanácsa Közbeszerzési Döntőbizottság

(Věc C-138/08)

(2008/C 183/16)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Fővárosi Ítéltábla.

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Hochtief AG, Linde-Kca-Dresden GmbH

Žalovaný: Közbeszerzés Tanácsa Közbeszerzési Döntőbizottság

Vedlejší účastník: Budapest Főváros Önkormányzata

Předběžné otázky

- 1) Je použitelný právní režim obsažený v článku 44 odst. 3 směrnice 2004/18/ES (¹) o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby, který nahradil článek 22 směrnice Rady 93/37/EHS (²), jestliže k zahájení zadávacího řízení veřejné zakázky došlo v okamžiku, kdy směrnice 2004/18/ES již vstoupila v platnost, ale

doposud neuplynula lhůta k jejímu provedení stanovená členským státem, takže tato směrnice ještě nebyla provedena ve vnitrostátním právu?

- 2) Při kladné odpovědi na první otázku tento soud dále klade otázku, zda v případě vyjednávacích řízení se zveřejněním oznámení o zakázce má s ohledem na ustanovení článku 44 odst. 3 směrnice 2004/18/ES, podle něhož „v každém případě musí být počet vyzvaných zájemců dostatečný, aby zajistil skutečnou hospodářskou soutěž“, být omezení počtu vhodných zájemců vykládáno v tom smyslu, že ve druhé fázi – fázi zadávání zakázky – musí vždy existovat minimální počet zájemců (tři).
- 3) Při záporné odpovědi na první otázku tento soud klade Soudnímu dvoru otázku, zda má být předpoklad uvedený v článku 22 odst. 3 směrnice Rady 93/37/EHS o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce (dále jen „směrnice“), že „je dostatečný počet vhodných zájemců (tři)“, vykládán v tom smyslu, že není-li dosaženo minimálního počtu vhodných zájemců vyzvaných k účasti, nelze pokračovat v zadávacím řízení výzvou k podání nabídek.
- 4) Odpoví-li Soudní dvůr záporně na třetí otázku, klade tento soud navíc otázku, zda je článek 22 odst. 2 druhý pododstavec směrnice, který spadá mezi pravidla týkající se omezených řízení a podle něhož „v každém případě musí být počet zájemců vyzvaných k účasti dostatečný, aby zajistil skutečnou soutěž“, použitelný na dvoufázová vyjednávací řízení upravená v odstavci 3.

(¹) Úř. věst. L 134, s. 114.

(²) Úř. věst. L 199, s. 54.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberlandesgericht Karlsruhe (Německo) dne 7. dubna 2008 – Trestní řízení proti Rafetu Kqikuovi

(Věc C-139/08)

(2008/C 183/17)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberlandesgericht Karlsruhe

Účastníci původního řízení

Žalobci:

1. Generalstaatsanwaltschaft Karlsruhe
2. Staatsanwaltschaft Konstanz

Obžalovaný: Rafet Kqiku

Předběžné otázky

Je třeba úpravu obsaženou v člancích 1 a 2 rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 896/2006/ES ze dne 14. června 2006, kterým se zavádí zjednodušený režim kontrol osob na vnějších hranicích vycházející z jednostranného uznávání některých povolení k pobytu vydaných Švýcarskem a Lichtenštejnskem členskými státy za účelem průjezdu přes jejich území⁽¹⁾, vykládat v tom smyslu, že povolení k pobytu vydaná Švýcarskem a Lichtenštejnskem, která jsou uvedena v příloze, mají v důsledku jejich jednostranného uznávání ze strany členských států plně uplatňujících schengenského *acquis* za rovnocenná jejich jednotným nebo národním vízům bezprostřední účinek jako povolení k pobytu, které umožňuje průjezd společného prostoru,

nebo

je nutno úpravu obsaženou v člancích 1 a 2 rozhodnutí č. 896/2006/ES chápat tak, že státní příslušníci třetích zemí, kteří jsou držiteli některého z povolení vydaných Švýcarskem nebo Lichtenštejnskem, která jsou uvedena v příloze a která byla jednostranně uznána ze strany členských států plně uplatňujících schengenského *acquis*, jsou pro účely průjezdu společným prostorem zproštěny vízové povinnosti vyplývající z čl. 1 odst. 1 nařízení (ES) č. 539/2001?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 167, s. 8.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Niedersächsisches Finanzgericht (Německo) dne 16. dubna 2008 – Monika Vollkommer v. Finanzamt Hannover-Land I

(Věc C-156/08)

(2008/C 183/18)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Niedersächsisches Finanzgericht

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Monika Vollkommer

Žalovaný: Finanzamt Hannover-Land I

Předběžná otázka

Je vybírání německé daně z převodů nemovitého majetku uložené na budoucí stavební práce prostřednictvím jejich začleňování do vyměřovacího základu daně z převodů nemovitého majetku při nabytí dosud nezastavěného pozemku (tak zvaný jednotný předmět plnění skládající se ze stavebních prací, jakož i nabytí pozemku) v rozporu s evropským zákazem několikanásobného zatížení daní z obratu článku 401 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty⁽¹⁾ (dříve: čl. 33 odst. 1 směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977⁽²⁾), pokud stavební práce zatížené daní z převodů nemovitého majetku zároveň podléhají jako samostatná plnění německé daní z obratu?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 347, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hof van beroep te Antwerpen, (Belgie) dne 18. dubna 2008 – Internationaal Verhuis- en Transportbedrijf Jan de Lely v. Belgický stát

(Věc C-161/08)

(2008/C 183/19)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hof van beroep te Antwerpen (Belgie)

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Internationaal Verhuis- en Transportbedrijf Jan de Lely

Odpůrce: Belgický stát

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 2 odst. 1 nařízení Komise (EHS) č. 1593/91⁽¹⁾ ze dne 12. června 1991 ve spojení s čl. 11 odst. 1 Celní úmluvy o mezinárodní přepravě zboží v rámci karnetů TIR ze dne 14. listopadu 1975 (Úmluva TIR) vykládán v tom smyslu, že prekluzivní lhůta stanovená v čl. 11 odst. 1 Úmluvy TIR platí jen ve prospěch záručního sdružení, avšak nikoliv ve prospěch držitele karnetu, respektive že překročení lhůty jednoho roku po přijetí karnetu TIR má vzhledem k držiteli karnetu vliv na vymahatelnost celního dluhu, respektive spotřebních daní a zvláštních spotřebních daní a na odpovědnost držitele karnetu a že překročením lhůty jednoho roku ztrácí příslušné celní orgány právo dluh vybírat?

- 2) Musí být čl. 2 odst. 2 a 3 nařízení Komise (EHS) č. 1593/91 ze dne 12. června 1991 ve spojení s čl. 11 odst. 1 Celní úmluvy o mezinárodní přepravě zboží v rámci karnetů TIR ze dne 14. listopadu 1975 (Úmluvy TIR) vykládán v tom smyslu, že lhůta v něm stanovená platí pouze pro podání důkazu o pravidelnosti přepravy, nikoli však pro podání důkazu o místu, na kterém byly spáchány porušení předpisů nebo nesrovnalosti?
- 3) Musí být čl. 2 odst. 2 a 3 nařízení Komise (EHS) č. 1593/91 ze dne 12. června 1991 ve spojení s čl. 11 odst. 1 a 2 Celní úmluvy o mezinárodní přepravě zboží v rámci karnetů TIR ze dne 14. listopadu 1975 (Úmluvy TIR) vykládán v tom smyslu, že v rozsahu, ve kterém lhůta v něm stanovená platí rovněž pro podání důkazu o místu, na kterém byly spáchány porušení předpisů nebo nesrovnalosti, není tato lhůta prekluzivní a že držitel karnetu může podat tento důkaz i po uplynutí této lhůty?

(¹) Nařízení Komise (EHS) č. 1593/91 ze dne 12. června 1991, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (EHS) č. 719/91 ze dne 21. března 1991 o používání karnetů TIR a ATA ve Společenství jako tranzitních dokladů (Úř. věst. L 148 ze dne 13. června 1991, s. 11).

Žaloba podaná dne 17. dubna 2008 – Komise Evropských společenství v. Polská republika

(Věc C-165/08)

(2008/C 183/20)

Jednací jazyk: polština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: B. Doherty a A. Szmytkowska, zmocněnci)

Žalovaná: Polská republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Polská republika tím, že zavedla zákaz volného oběhu osiva geneticky modifikovaných odrůd a zákaz zápisu geneticky modifikovaných druhů do vnitrostátního katalogu odrůd, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají ze směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/18/ES (¹) jako celku, a zejména z jejích článků 22 a 23 jakož i ze směrnice Rady 2002/53/ES (²), a zejména z jejího čl. 4 odst. 4 a článku 16;

— uložit Polské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Vnitrostátní předpis, podle kterého „osivo geneticky modifikovaných odrůd nelze uvést do volného oběhu na území Polské republiky“, je v rozporu se směrnicí 2001/18/ES, která stanoví zásady uvádění do oběhu geneticky modifikovaných organismů. Článek 22 této směrnice členskými státním zakazuje ukládat další podmínky týkající se uvádění na trh organismů uvedených na trh na úrovni Společenství, zatímco článek 23 směrnice upravuje pouze omezení nebo zákazy, které lze uplatnit ve vztahu k jednotlivým geneticky modifikovaným organismům a za zvláštních podmínek. Žádné z těchto ustanovení neumožňuje členskému státu zakázat obecně a neodůvodněně na svém území oběh celé kategorie geneticky modifikovaných organismů, v tomto případě osiva. Výše citované ustanovení je rovněž v rozporu se směrnicí 2002/53/ES, a zejména s jejím článkem 16, jelikož stanoví omezení uvedení na trh ohledně osiva odrůd uvedených ve společném katalogu odrůd druhů zemědělských rostlin.

Vnitrostátní předpis, podle kterého „se geneticky modifikované odrůdy nezapisují do vnitrostátního katalogu“, je v rozporu se směrnicí 2002/53/ES. Článek 4 odst. 4 této směrnice členskými státním neumožňuje obecně zakázat zápis do vnitrostátního katalogu geneticky modifikovaných odrůd, nýbrž jim pouze ukládá povinnost ujistit se v průběhu zápisu takových odrůd do vnitrostátního katalogu, že každá z nich byla povolena v souladu s právem Společenství týkajícím se geneticky modifikovaných organismů.

(¹) Úř. věst. L 106, 17.4.2001, s. 1; Zvl. vyd. 15/06, s. 77.

(²) Úř. věst. L 193, 20.7.2002, s. 1; Zvl. vyd. 03/36, s. 281.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Bidingen (Německo) dne 18. dubna 2008 – Trestní řízení proti Guidu Weberovi

(Věc C-166/08)

(2008/C 183/21)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgericht Bidingen

Účastníci původního řízení

Žalobce: Staatsanwaltschaft b.d. LG Gießen

Obžalovaný: Guido Weber

Předběžné otázky

Musí být čl. 7 odst. 1 druhá věta směrnice Rady 89/397/EHS ze dne 14. června 1989 o úředním dozoru nad potravinami ⁽¹⁾, pokud jde o pojem „dotčené osoby“, vykládán v tom smyslu, že tímto pojmem je míněn nejen výrobce, ale i prodejce potravin, pokud by ze strany orgánů vykonávajících dozor měl být činěn odpovědným z hlediska trestního nebo přestupkového práva za stav a označování potravin na etiketách?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 186, s. 23.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hof van Cassatie van België dne 21. dubna 2008 – Draka NK Cables Ltd, AB Sandvik International, VO Sembodja BV a Parc Healthcare International Limited v. Ominpol Ltd

(Věc C-167/08)

(2008/C 183/22)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hof van Cassatie van België

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Draka NK Cables Ltd, AB Sandvik International, VO Sembodja BV a Parc Healthcare International Limited

Žalovaná: Ominpol Ltd

Předběžná otázka

Je třeba věřitele, který podá žalobu jménem a na účet svého dlužníka, považovat za stranu ve smyslu čl. 43 odst. 1 nařízení č. 44/2001 ⁽¹⁾, to znamená stranu, která může podat opravný prostředek proti rozhodnutí o návrhu na prohlášení vykonatelnosti, i když ve sporu, v němž návrh na zmíněné prohlášení proti tomuto dlužníku podal jiný věřitel, formálně nevystupoval jako účastník řízení?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. L 12, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Commissione tributaria provinciale di Roma (Itálie) dne 25. dubna 2008 – Pontina Ambiente Srl v. Regione Lazio

(Věc C-172/08)

(2008/C 183/23)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Commissione tributaria provinciale di Roma

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Pontina Ambiente Srl

Žalovaný: Regione Lazio

Předběžná otázka

Jsou ustanovení čl. 3 odst. 26 a 31 zákona č. 549/95 v rozporu s články 12, 14, 43 a 46 Smlouvy o EHS a se směrnicí 35/2000/ES ⁽¹⁾ a se směrnicí 31/1999/ES ⁽²⁾ se zvláštním odkazem na zásady obsažené v preambuli směrnice 35/2000/ES a v článku 10 směrnice 31/1999/ES, podle nichž zvláště členské státy musí zabránit tomu, aby došlo k nerovnováze na celkovém trhu Společenství a bojovat proti opožděným platbám za účelem zakázání zneužití smluvní svobody v neprospěch věřitele, pokud dohoda slouží především účelu dosažení další dlužníkovy likvidity na úkor věřitele, tím, že stanoví náhrady za škody způsobené věřiteli z důvodu opožděných plateb ze strany dlužníka?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 200, s. 35.

⁽²⁾ Úř. věst. L 182, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Gerechtshof te Amsterdam (Nizozemsko) dne 25. dubna 2008 – Kloosterboer Services B.V. v. Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Rotterdam, celní úřad Laan op Zuid

(Věc C-173/08)

(2008/C 183/24)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Gerechtshof te Amsterdam

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Kloosterboer Services B.V.

Žalovaný: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Rotterdam, celní úřad Laan op Zuid

Předběžné otázky

- 1) Je nařízení Komise (ES) č. 384/2004⁽¹⁾ ze dne 1. března 2004 o zařazení určitého zboží do kombinované nomenklatury platné v rozsahu, v němž stanoví, že zboží popsané v bodě 2.7⁽²⁾ spadá do podpoložky 8414 59 30 kombinované nomenklatury?
- 2) Pokud je nařízení neplatné, může být společný celní sazebník vykládán v tom smyslu, že toto zboží je třeba zařadit jako „části, součásti a příslušenství pro zařízení čísla 8471“ podpoložky 8473 30 90 KN?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 64, s. 21.

⁽²⁾ Zboží sestává ze dvou částí: z tzv. heatsinku (tepelného výměníku) a z ventilátoru, které jsou spolu trvale pevně spojeny a tvoří takto celek.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden dne 8. května 2008 – Zuid-Chemie BV v. Philippo's Mineralenfabriek N.V./S.A, dříve a nyní PMF Productions

(Věc C-189/08)

(2008/C 183/25)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Zuid-Chemie BV

Žalovaná: Philippo's Mineralenfabriek N.V./S.A

Předběžné otázky

- a) Jakou škodu je třeba při protiprávním jednání, na kterém je založen návrh Zuid-Chemie, považovat za původní škodu vzniklou v důsledku tohoto jednání: škodu, která vznikne dodáním vadného výrobku, nebo škodu, která vznikne tehdy, když je výrobek běžně užíván k účelu, pro který byl určen?

- b) Pokud se jedná o druhý případ: může být místo, kde došlo ke škodě, považováno za „místo, kde došlo ke škodné události“ ve smyslu čl. 5 bodu 3 nařízení č. 44/2001⁽¹⁾ pouze tehdy, pokud škoda spočívá ve fyzické újmě osob a věcí, nebo je toto rovněž možné, pokud vznikla (nejprve) pouze majetková újma?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. L 12, s. 1; Zvl. vyd. 19/04, s. 42).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Německo) dne 14. ledna 2008 – Řízení ve věci týkající se zemědělství, jehož účastníky jsou: Hermann Fischer, Rolf Schlatter a Regierungspräsidium Freiburg

(Věc C-193/08)

(2008/C 183/26)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastníci původního řízení

Hermann Fischer, Rolf Schlatter a Regierungspräsidium Freiburg

Předběžná otázka

Musí být podle čl. 15 odst. 1 přílohy I Dohody mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně jedné a Švýcarskou konfederací na straně druhé o volném pohybu (neoficiální překlad)⁽¹⁾ v souvislosti s přístupem k samostatně výdělečné činnosti a jejímu vykonávání zajištěno v hostitelském státě pouze osobám vykonávajícím samostatně výdělečnou činnost ve smyslu čl. 12 odst. 1 přílohy I Dohody zacházení, které není méně příznivé, než zacházení poskytované vlastním státním příslušníkům, nebo to platí i pro příhraniční osoby vykonávající samostatně výdělečnou činnost ve smyslu čl. 13 odst. 1 přílohy I Dohody?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2002, L 114, s. 6.

Žaloba podaná dne 14. května 2008 – Komise Evropských společenství v. Francouzská republika

(Věc C-197/08)

(2008/C 183/27)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupce: M. W. Mölls, zmocněnec)

Žalovaná: Francouzská republika

Návrhová žádání žalobkyně

- určit, že Francouzská republika tím, že přijala a zachovala v platnosti systém minimální ceny pro cigarety určené ke spotřebě ve Francii, jakož i zákaz prodeje tabákových výrobků „za reklamní cenu v rozporu s cíli veřejného zdraví“, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 9 odst. 1 směrnice 95/59/ES⁽¹⁾;
- uložit Francouzské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně tvrdí, že čl. 9 odst. 1 směrnice 95/59/ES, ve znění vyloženém Soudním dvorem, jasně zakazuje zásahy členských států za účelem stanovení minimálních maloobchodních prodejních cen zpracovaných tabákových výrobků diskrečním způsobem. V rozsahu, v němž výrobcům a dovozcům ze třetích zemí brání ve volném stanovení minimálních maloobchodních prodejních cen všech výrobků, takové minimální ceny totiž omezují cenovou soutěž a narušují společný trh.

Pokud jde mimoto o potřebu zdůrazněnou žalovanou odchýlit se od výše uvedeného ustanovení za účelem ochrany veřejného zdraví, Komise nepochybně, že za určitých okolností může být nezbytné odchýlit se od ustanovení Smlouvy ES o volném pohybu zboží pro dosažení tohoto cíle. V projednávané věci nicméně, jak již Soudní dvůr rozhodl, může být cíl ochrany veřejného zdraví dostatečně sledován zvýšeným zdaněním tabákových výrobků, které zachová zásadu volného stanovení cen.

⁽¹⁾ Směrnice Rady 95/59/ES ze dne 27. listopadu 1995 o daních jiných než daních z obratu, které ovlivňují spotřebu tabákových výrobků (Úř. věst. L 291, 6.12.1995, s. 40; Zvl. vyd. 09/01, s. 283).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hessisches Finanzgericht, Kassel (Německo) dne 16. května 2008 – Plantanol GmbH & Co. KG v. Hauptzollamt Darmstadt

(Věc C-201/08)

(2008/C 183/28)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Hessisches Finanzgericht, Kassel

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Plantanol GmbH & Co. KG

Žalovaný: Hauptzollamt Darmstadt

Předběžné otázky

- 1) Brání článek 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/30/ES ze dne 8. května 2003 o podpoře užívání biopaliv nebo jiných obnovitelných pohonných hmot v dopravě⁽¹⁾ (dále jen „směrnice o biopalivech“) zejména ve světle úvah uvedených v bodech odůvodnění 10, 12, 14, 19, 22 a 27 takovému vnitrostátnímu právnímu ustanovení, jako je § 50 odst. 1 bod 1 Energiesteuerengesetz (zákon o dani z energie) ve znění Biokraftstoffquotengesetz (zákon o kvótách na biopaliva) ze dne 18. prosince 2006, kterým je vyloučeno zvýhodnění podílů biopaliv z rostlinného oleje obsažených ve směsovcích palivech, které odpovídají požadavkům normy DIN V 51605 (ve znění z července 2006)?
- 2) Vyžadují zásady právní jistoty a ochrany legitimního očekávání, které jsou základními zásadami práva Společenství, že členský stát může právní úpravu, kterou přijal k provedení této směrnice, a kterou zavedl podpůrný systém daňových zvýhodnění na několik let, změnit, v průběhu stanoveného období, v neprospěch doposud zvýhodňovaného podniku pouze v případě zcela výjimečných okolností?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 123, s. 42.

Kasační opravný prostředek podaný dne 21. května 2008 Sebirán, S.L., proti rozsudku Soudu prvního stupně (čtvrtého senátu) vydanému dne 12. března 2008 ve věci T-332/04, Sebirán, S.L. v. OHIM a El Coto de Rioja, S.A.

(Věc C-210/08 P)

(2008/C 183/29)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Sebirán, S.L. (zástupci: J. Calderón Chavero a T. Villate Consonni, advokáti)

Další účastníci řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) a El Coto de Rioja, S. A

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

— zrušit rozsudek čtvrtého senátu Soudu prvního stupně ze dne 12. března 2008 ve věci T-332/04 z důvodu zjevné slučitelnosti ochranných známek EL COTO/COTO DE IMAZ (na straně jedné) a COTO D'ARCIS (na straně druhé);

— uložit odpůrci náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Nesouhlas s posouzením provedeným Soudem prvního stupně: Sebirán má za to, že na ochrannou známku Společenství COTO D'ARCIS se nevztahuje zákaz stanovený v čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94⁽¹⁾, neboť na základě námitky majitele starší ochranné známky, v tomto případě ochranných známek Společenství EL COTO a COTO DE IMAZ, není třeba odmítnout přihlášku pozdější ochranné známky, protože pro účely ustanovení, které stanoví tento zákaz, je předmětná ochranná známka dostatečně odlišná od straších ochranných známek, a to i navzdory tomu, že zboží či služby, jež obě značky označují, jsou shodné či podobné. Krom toho neexistuje žádná pravděpodobnost záměny ze strany veřejnosti na celém území Evropské unie. Tato pravděpodobnost záměny však nezahrnuje pravděpodobnost asociace s pozdější ochrannou známkou.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 11, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 146).

Žaloba podaná dne 22. května 2008 – Komise Evropských společenství v. Belgické království

(Věc C-219/08)

(2008/C 183/30)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: E. Traversa a J.-P. Keppenne, zmocněnci)

Žalované: Belgické království

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Belgické království tím, že vyžaduje v případě vysílání pracovníků, kteří jsou státními příslušníky třetích států, podniky Společenství v rámci poskytování služeb:

- povolení udělené před výkonem hospodářské činnosti;
- aby povolení k pobytu vydané ve státě usazení zaměstnavatele bylo platné ještě tři měsíce po ukončení poskytování služeb;
- že pracovník musí být zaměstnán u téhož zaměstnavatele, který je poskytovatelem služeb, nejméně šest měsíců před vysláním,

nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článku 49 ES;

— uložit Belgickému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Komise v podstatě poukazuje na to, že požadavky uložené žalovaným v případě vysílání pracovníků, kteří jsou státními příslušníky třetích států, poskytovateli služeb usazenými v jiném členském státě než v Belgii, omezují volný pohyb služeb a zároveň diskriminují tyto poskytovatele oproti jejich soutěžitelům usazeným na belgickém území.

Ve svém prvním žalobním důvodu Komise tvrdí, že systém povolení uděleného před výkonem hospodářské činnosti představuje nepřiměřenou překážku volného pohybu služeb. Krom toho tato překážka nemůže být odůvodněna ani žádným důvodem obecného zájmu, ani odkazem na pravidla schengenského *acquis*.

Ve svém druhém žalobním důvodu žalobkyně zpochybňuje nepřiměřený charakter požadavku, podle něhož povolení k pobytu vydané ve státě usazení zaměstnavatele musí být platné až tři měsíce po ukončení poskytování služeb.

Ve svém třetím žalobním důvodu Komise zdůrazňuje, že přes legislativní změny, které žalovaný provedl v kladném směru, podmínka, podle níž pracovník musí být zaměstnán u téhož zaměstnavatele, jenž je poskytovatelem služeb, nejméně šest měsíců před vysláním, představuje neodůvodnitelné omezení volného pohybu služeb.

Žaloba podaná dne 22. května 2008 – Komise Evropských společenství v. Řecká republika

(Věc C-220/08)

(2008/C 183/31)

Jednací jazyk: řečtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupce: M. Condou-Durande, zmocněnec)

Žalovaná: Řecká republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Řecká republika tím, že nepřijala právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu se směrnicí Rady 2004/83/ES ze dne 29. dubna 2004 o minimálních normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli žádat o postavení uprchlíka nebo osoby, která z jiných důvodů potřebuje mezinárodní ochranu, a o obsahu poskytované ochrany (!), nebo v každém případě tím, že Komisi o těchto předpisech neuvědomila, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 38 této směrnice;

— uložit Řecké republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta k provedení směrnice 2004/83 do vnitrostátního právního řádu uplynula dne 10. října 2006.

(!) Úř. věst. L 304, s. 12; Zvl. vyd. 19/07, s. 96.

Žaloba podaná dne 30. května 2008 – Komise Evropských společenství v. Irsko

(Věc C-234/08)

(2008/C 183/32)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupce: H. Stovlbæk, zmocněnec)

Žalované: Irsko

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Irsko tím, že nepřijalo právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu se směrnicí Rady 2006/100/ES (!) ze dne 20. listopadu 2006, kterou se z důvodu přistoupení Bulharska a Rumunska upravují některé směrnice v oblasti volného pohybu osob, a v každém případě tím, že o těchto předpisech neuvědomilo Komisi, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z této směrnice,

— uložit Irsku náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta k provedení směrnice uplynula dne 1. ledna 2007.

(!) Úř. věst. L 363, s. 141.

Žaloba podaná dne 2. června 2008 – Komise Evropských společenství v. Belgické království

(Věc C-239/08)

(2008/C 183/33)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupce: C. Huvelin, zmocněnkyně)

Žalovaná: Belgické království

Návrhová žádání žalobkyně

- určit, že Belgické království tím, že nepřijalo právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Rady 2006/100/ES ze dne 20. listopadu 2006, kterou se z důvodu přistoupení Bulharska a Rumunska upravují některé směrnice v oblasti volného pohybu osob⁽¹⁾, nebo v každém případě jejich nesdělením Komisi, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článku 2 této směrnice;
- uložit Belgickému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta pro provedení směrnice 2006/100/ES uplynula k datu přistoupení Bulharska a Rumunska k Evropské unii, tj. 1. ledna 2007. Ke dni podání žaloby žalovaná nepřijala všechna prováděcí opatření nebo o nich Komisi neuvědomilo.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 363, s. 141.

Žaloba podaná dne 2. června 2008 – Komise Evropských společenství v. Lucemburské velkovévodství**(Věc C-240/08)**

(2008/C 183/34)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupkyně: N. Yerrell, zmocněnkyně)

Žalované: Lucemburské velkovévodství

Návrhová žádání žalobkyně

- určit, že Lucemburské velkovévodství tím, že nepřijalo právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2006/22/ES ze dne 15. března 2006 o minimálních podmínkách pro provedení nařízení Rady (EHS) č. 3820/85 a (EHS) č. 3821/85 o předpisech v sociální oblasti týkajících se činností v silniční dopravě a o zrušení směrnice Rady 88/599/EHS⁽¹⁾, a v každém případě tím, že o těchto předpisech neuvědomilo Komisi, nesplnilo povinnosti, které pro něho vyplývají z této směrnice;

- uložit Lucemburskému velkovévodství náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta pro provedení směrnice 2006/22/ES uplynula 1. dubna 2007. Přitom do okamžiku podání této žaloby žalovaná nepřijala opatření nezbytná k dosažení souladu se směrnicí, a v každém případě o nich neuvědomila Komisi.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 102, s. 35.

Žaloba podaná dne 4. června 2008 – Komise Evropských společenství v. Portugalská republika**(Věc C-245/08)**

(2008/C 183/35)

*Jednací jazyk: portugalsština***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: P. Andrade a H. Støvlbæk, zmocněnci)

Žalovaná: Portugalská republika

Návrhová žádání žalobkyně

- konstatovat, že Portugalská republika tím, že nepřijala právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu se směrnicí Rady 2006/100/ES ze dne 20. listopadu 2006, kterou se z důvodu přistoupení Bulharska a Rumunska upravují některé směrnice v oblasti volného pohybu osob⁽¹⁾, nebo každopádně tím, že je nesdělila Komisi, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 2 této směrnice.
- uložit Portugalské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta k provedení směrnice do vnitrostátního práva uplynula dne 1. ledna 2007.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 363, s. 141.

SOD PRVNÍHO STUPNĚ

**Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 10. června 2008 –
Ceuninck v. Komise**

(Věc T-282/03) ⁽¹⁾

(„Veřejná služba — Úředníci — Jmenování — Místo poradce v OLAF — Zamítnutí kandidatury — Pravomoc generálního ředitele OLAF — Legalita oznámení o volném pracovním místě — Porušení pravidel o jmenování úředníků v platových třídách A4 a A5 — Zneužití pravomoci — Zjevně nesprávné posouzení“)

(2008/C 183/36)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Paul Ceuninck (Hertsberge, Belgie) (zástupci: původně G. Vandersanden a A. Finchelstein, poté G. Vandersanden a L. Levi, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupci: V. Joris a C. Berardis-Kayser, zmocněnci)

Předmět věci

Jednak návrh na zrušení oznámení o volném pracovním místě COM/051/02 a celého výběrového řízení vedeného na základě tohoto oznámení, a jednak návrh na zrušení rozhodnutí o jmenování paní S. přijatého orgánem oprávněným ke jmenování ze dne 13. září 2002 a s tím spojeného implicitního zamítnutí kandidatury žalobce

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Paul Ceuninck a Komise ponесou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 251, 18.3.2003.

**Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 10. června 2008 –
Marcuccio v. Komise**

(Věc T-18/04) ⁽¹⁾

(„Sociální zabezpečení — Žádost o převzetí nákladů na lékařské výdaje — Implicitní zamítnutí žádosti“)

(2008/C 183/37)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobce: Luigi Marcuccio (Tricase, Itálie) (zástupci: původně A. Distanto, poté G. Cipressa, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupci: C. Berardis-Kayser a J. Curral, zmocněnci, ve spolupráci s A. Da. Ferrem, advokátem)

Předmět věci

Zprvé, návrh na zrušení implicitního rozhodnutí orgánu oprávněného ke jmenování, kterým se zamítá žádost žalobce ze dne 25. listopadu 2002, podaná za účelem získání 100 % náhrady lékařských výdajů podle článku 72 služebního řádu úředníků Evropských společenství, zadruhé, návrh na zrušení implicitního rozhodnutí o zamítnutí stížnosti žalobce podané proti zamítnutí jeho žádosti ze dne 25. listopadu 2002, zatřetí, návrh směřující k určení nároku žalobce, ve smyslu článku 72 služebního řádu, na získání 100 % náhrady lékařských výdajů vynaložených na léčbu potíží, kterými je žalobce postižen, a začtvrté, návrh směřující k tomu, aby bylo Komisi uloženo vyplatit 100 % těchto lékařských výdajů.

Výrok rozsudku

- 1) Implicitní rozhodnutí o zamítnutí žádosti ze dne 25. listopadu 2002 se zrušuje.
- 2) Ve zbyvajících částech se žaloba zamítá.
- 3) Komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 71, 20.3.2004.

**Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 5. června 2008 –
Internationaler Hilfsfonds v. Komise**

(Věc T-141/05) ⁽¹⁾

(„Žaloba na neplatnost — Právo na přístup k dokumentům — Nařízení (ES) č. 1049/2001 — Částečné zamítnutí — Soudně nepřezkoumatelný akt — Čistě potvrzující akt — Nepřípustnost“)

(2008/C 183/38)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Internationaler Hilfsfonds eV (Rosbach, Německo) (zástupce: H. Kaltenecker, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupci: P. Costa de Oliveira, S. Fries a C. Ladenburger, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh směřující ke zrušení rozhodnutí údajně obsaženého v dopise Komise ze dne 14. února 2005, kterým se žalobkyni odpírá přístup k některým dokumentům ze spisu týkajícího se smlouvy LIEN 97-2011

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá jako nepřipustná.
- 2) Internationaler Hilfsfonds eV ponese vlastní náklady řízení, jakož i náklady vynaložené Komisí.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 143, 11.6.2005.

**Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 10. června 2008 –
Novartis v. OHIM (BLUE SOFT)**

(Věc T-330/06) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Společenství — Přihláška slovní ochranné známky Společenství BLUE SOFT — Absolutní důvody pro zamítnutí — Popisná povaha — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení (ES) č. 40/94“)

(2008/C 183/39)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Novartis AG (Basilej, Švýcarsko) (zástupce: N. Hebeis, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: G. Schneider, zmocněnec)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 14. září 2006 (věc R 270/2006-1), týkajícímu se přihlášky slovní ochranné známky BLUE SOFT jako ochranné známky Společenství.

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. Novartis AG se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 326, 30.12.2006.

**Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 10. června 2008 –
Gabel Industria Tessile v. OHIM – Creaciones Garel
(GABEL)**

(Věc T-85/07) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství GABEL — Starší obrazová ochranná známka Společenství GAREL — Částečné zamítnutí zápisu — Rozsah přezkumu, který musí provést odvolací senát — Povinnost rozhodnout o odvolání v plném rozsahu — Článek 62 odst. 1 nařízení (ES) č. 40/94“)

(2008/C 183/40)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Gabel Industria Tessile SpA (Rovellasca, Itálie) (zástupce: A. Petruzzelli, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupci: O. Montalto a L. Rampini, zmocněnci)

Další účastníci řízení před odvolacím senátem OHIM: Creaciones Garel, SA (Logroño, Španělsko)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 25. ledna 2007 (věc R 960/2006-2), týkajícímu se námitkového řízení mezi Creaciones Garel, SA a Gabel Industria Tessile SpA.

Výrok

- 1) Rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 25. ledna 2007 (věc R 960/2006-2) se zrušuje.
- 2) Ve zbyvajících částech žaloba zamítá.
- 3) Gabel Industria Tessile SpA a OHIM ponесou každý vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 117, 26.5.2007.

Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 2. června 2008 – WWF-UK v. Rada

(Věc T-91/07) (¹)

(„Žaloba na neplatnost — Nařízení (ES) č. 41/2007 — Obnova populací tresky obecné — Stanovení TAC pro rok 2007 — Obecně závazný akt — Nedostatek osobního dotčení — Nepřípustnost“)

(2008/C 183/41)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: WWF-UK Ltd (Godalming, Surrey, Spojené království) (zástupci: R. Stein, solicitor, P. Sands a J. Simor, barristers)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: A. de Gregorio Merino a M. Moore, zmocněnci)

Vedlejší účastnice řízení na podporu žalované: Komise Evropských společenství (zástupci: P. Oliver a M. van Heezik, zmocněnci)

Předmět

Návrh na částečné zrušení nařízení Rady (ES) č. 41/2007 ze dne 21. prosince 2006, kterým se na rok 2007 stanoví rybolovná práva a související podmínky pro některé populace ryb a skupiny populací ryb, platné ve vodách Společenství a pro plavidla Společenství ve vodách podléhajících omezením odlovu (Úř. věst. 2007, L 15, s. 1), v rozsahu, v němž stanoví celkové

přípustné odlovy (TAC) pro rok 2007 ve vztahu k rybolovu tresky obecné v zónách, na které se vztahuje nařízení Rady (ES) č. 423/2004 ze dne 26. února 2004, kterým se stanoví opatření pro obnovení populací tresky obecné (Úř. věst. L 70, s. 8).

Výrok

- 1) Žaloba se odmítá jako nepřípustná.
- 2) WWF-UK Ltd ponесе vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Radou.
- 3) Komise ponесе vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 117, 26.5.2007.

Usnesení předsedy Soudu prvního stupně ze dne 2. června 2008 – Atlantic Dawn a další v. Komise

(Věc T-172/07) (¹)

(„Žaloba na neplatnost — Rybolovné kvóty — Nařízení (ES) č. 2371/2002 — Neexistence bezprostředního dotčení — Nepřípustnost“)

(2008/C 183/42)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Atlantic Dawn; Antarctic Fishing Co. Ltd (Killybegs, Donegal); Atlantean Ltd (Killybegs, Donegal); Killybegs Fishing Enterprises Ltd (Killybegs, Donegal); Doyle Fishing Co. Ltd (Killybegs, Donegal); Western Seaboard Fishing Co. Ltd (Killybegs, Donegal); O'Shea Fishing Co. Ltd (Killybegs, Donegal); Aine Fishing Co. Ltd (Burtonport, Donegal); Brendelen Ltd (Greencastle, Donegal); Cavankee Fishing Co. Ltd (Greencastle, Donegal); Ocean Trawlers Ltd (Killybegs, Donegal); Eileen Oglesby (Burtonport, Donegal); Noel McGing (Killybegs, Donegal); Mullglen (Dublin, Irsko); Bradan Fishing Co. Ltd (Sligo, Sligo, Irsko); Larry Murphy (Castletownbere, Cork, Irlande); Pauric Conneely (Claregalway, Galway, Irlande); Thomas Flaherty (Kilronan, Aran Islands, Galway); Carmarose (Killybegs, Donegal, Irsko) (zástupci: G. Hogan, SC, N. Travers, T. O'Sullivan, BL a D. Barry, solicitor)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupce: K. Banks, zmocněnci)

Vedlejší účastník podporující žalobkyně: Španělské království (zástupce: N. Díaz Agad, abogado del Estado)

Předmět věci

Zrušení nařízení Komise (ES) č. 147/2007 ze dne 15. února 2007, kterým se upravují určité rybolovné kvóty od roku 2007 do 2012 v souladu s článkem 23 odst. 4 nařízení Rady (ES) č. 2371/2002 o zachování a udržitelném využívání rybolovných zdrojů v rámci společné rybářské politiky (Úř. věst. L 46, s. 10; Zvl. vyd. 04/05, s. 460)

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá jako nepřijatelná.
- 2) Žalobkyně, *Atlantic Dawn Ltd a další*, ponese vlastní náklady řízení, jakož i náklady vynaložené Komisí.
- 3) Španělské království ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 170, 21.7.2007.

Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 19. května 2008 – *Transports Schiocchet – Excursions v. Komise*

(Věc T-220/07) (¹)

(„*Žaloba na náhradu škody — Promlčecí lhůta — Článek 46 statutu Soudního dvora — Nepřijatelnost*“)

(2008/C 183/43)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: *Transports Schiocchet – Excursions SARL* (Beuwillers, Francie) (zástupce: D. Schönberger, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupci: J. F. Pasquier a N. Yerrell, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na náhradu škody, kterou žalobkyně údajně utrpěla v důsledku různých údajných porušení práva vytykánych orgánům Společenství

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá jako nepřijatelná.

- 2) *Transports Schiocchet – Excursions SARL* se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 199, 25.8.2007.

Žaloba podaná dne 3. ledna 2008 – *EMSA v. Portugalsko*

(Věc T-4/08)

(2008/C 183/44)

Jazyk, v němž byla podána žaloba: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská agentura pro námořní bezpečnost (EMSA) (zástupci: profesor E. Pache a J. Menze, zmocněnec)

Žalovaná: Portugalská republika

Návrhová žádání žalobkyně

Evropská agentura pro námořní bezpečnosti požaduje, aby Soud prvního stupně na základě čl. 14 druhé věty dohody o sídle svým rozsudkem určil, že

— portugalská vláda je vázána ustanoveními dohody o sídle, která je nástrojem mezinárodního práva veřejného spadajícím do práva Společenství a která nemůže být Portugalskem jednostranně měněna, a to ani prostřednictvím vnitrostátních právních předpisů;

— portugalská vláda je podle dohody o sídle povinna zajistit, aby zaměstnanci Evropské agentury pro námořní bezpečnost a jejich rodinní příslušníci měli právo dovézt ze státu svého posledního bydliště nebo ze státu, jehož jsou občany, v souvislosti s prvním nástupem do funkce, do pěti let od nástupu do funkce u této agentury, bezcelně a bez zákazů nebo omezení, a v nejvýše dvou dodávkách, vozidla zakoupená za tržních podmínek v dané zemi, a že minulé ani současně uplatňování tohoto ustanovení dohody o sídle příslušnými portugalskými orgány tento závazek nesplňuje;

portugalská vláda je zejména povinna na návrh přihlásit, ve zvláštní sérii a bez zákazů nebo omezení, vozidla zaměstnanců Agentury a jejich rodinných příslušníků zakoupená za tržních podmínek ve státě jejich předchozího bydliště nebo státu, jehož jsou občany;

- portugalská vláda je podle dohody o sídle povinna zajistit, aby zaměstnanci Evropské agentury pro námořní bezpečnost a jejich rodinní příslušníci požívali výsad, imunit, osvobození a úlev přiznávaných Portugalskem členům srovnatelné kategorie diplomatického sboru v Portugalské republice, a že minulé ani současné uplatňování tohoto ustanovení dohody o sídle dotčenými portugalskými orgány tento závazek nesplňuje;

portugalská vláda je zejména povinna uplatňovat pravidla a ustanovení, která do července 2007 platila pro přihlašování a zdaňování vozidel zaměstnanců diplomatického sboru, ohledně zaměstnanců Evropské agentury pro námořní bezpečnost, kteří nastoupili do pracovního poměru před uvedeným datem, a pro jejich rodinných příslušníky;

portugalská vláda je povinna uplatňovat pravidla a ustanovení, která do července 2007 platila ohledně přihlašování a zdaňování vozidel zaměstnanců diplomatického sboru, na všechny ostatní případy;

portugalská vláda je povinna zajistit, aby zaměstnanci Evropské agentury pro námořní bezpečnost a jejich rodinní příslušníci skutečně požívali výsad, imunit, osvobození a úlev přiznávaných Portugalskem členům srovnatelné kategorie diplomatického sboru v Portugalské republice, a že minulé i přítomná praxe portugalských orgánů spočívající v nevyřizování žádostí o přihlášení podaných zaměstnanci Evropské agentury pro námořní bezpečnost a jejich rodinnými příslušníky představuje porušení této povinnosti;

- ustanovení dohody o sídle nesmí být vykládána a uplatňována v tom smyslu, že zaměstnanci Evropské agentury pro námořní bezpečnost a jejich rodinní příslušníci nemají ohledně dovezení již používaných vozidel na portugalské území alespoň práva, jež jsou přiznána kterémukoli občanu EU, který přenese své trvalé bydliště do Portugalska;
- rozumná lhůta pro vyřízení žádosti zaměstnanců Evropské agentury pro námořní bezpečnost a jejich rodinných příslušníků o přihlášení vozidla by při uplatnění dohody o sídle neměla být delší než dva měsíce; a aby
- uložil Portugalské republice náhradu nákladů řízení v souladu s čl. 87 odst. 2 jednacího řádu Soudu prvního stupně.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Evropská agentura pro námořní bezpečnost (dále jen „EMSA“ nebo „Agentura“) byla zřízena nařízením (ES) č. 1406/2002⁽¹⁾ a má sídlo v Lisabonu. Dne 28. července 2004 byl podepsán Protokol mezi vládou Portugalské republiky a EMSA⁽²⁾ (dále jen „dohoda o sídle“). Dohoda o sídle upravuje vztahy mezi EMSA a Portugalskem jakožto jejím hostitelským státem a použije se na Agenturu a její zaměstnance.

Žalobkyně uvádí, že portugalská vláda navrhla, bez předchozí žádosti nebo návrhu EMSA, sjednat zmíněnou dohodu o sídle stanovící řadu výsad, imunit, osvobození a úlev pro Agenturu a její zaměstnance, jež do značné míry odrážejí ustanovení Protokolu o výsadách a imunitách Evropských společenství (dále jen „Protokol“), ale stanoví i další úlevy. Dále tvrdí, že se navrhané znění dohody o sídle podobalo znění dohody o sídle uzavřené mezi Portugalskem a Evropským monitorovacím centrem pro drogy a drogovou závislost (dále jen „EMCDDA“) dne 26. června 1996, zejména co se týče přihlašování vozidel.

V září 2005 byla vytvořena pracovní skupina ze zástupců portugalské vlády na straně jedné a zástupců EMSA a EMCDDA na straně druhé s cílem navrhnout podrobné správní předpisy potřebné pro provádění obou dohod o sídle nebo protokolů.

Žalobkyně tvrdí, že portugalské správní orgány tím, že nevyřizují žádosti o přihlášení vozidel podané zaměstnanci EMSA, porušily své povinnosti vyplývající z dohody o sídle vyjasňující povinnosti plynoucí z protokolu, jenž je pro EMSA použitelný podle článku 7 nařízení (ES) č. 1406/2002. Žalobkyně dále tvrdí, že portugalské orgány neuplatnily příslušné platné portugalské právní předpisy v případě zaměstnanců EMSA a jejich rodinných příslušníků, zatímco ohledně EMCDDA a diplomatických zastoupení tak učinily. Tento postup vedl podle žalobkyně k závažným narušením chodu EMSA, jelikož vozidla zakoupená s legitimním očekáváním, že budou uplatněna stávající pravidla, zůstala nepřihlášena. Rovněž vozidlům převezеныm ze státu dřívějšího bydliště nebo z členského státu zaměstnanců zůstaly, navzdory předpisům těchto států vyžadujícím odhlášení vozidel, registrační značky státu předchozího bydliště. Stručně řečeno žalobkyně tvrdí, že rozhodnutí portugalských orgánů nevyřizovat žádosti o přihlášení vozidel vyvolalo řadu závažných právních i správních problémů pro zaměstnance, kteří neměli jinou možnost než užívat vozidlo bez ohledu na povinnosti týkající se přihlašování, pojištění a technických prohlídek.

Ohledně judikatury Soudního dvora se dále uplatňuje, že čl. 8 odst. 2 nařízení (ES) č. 1406/2002 stanoví, že Soudní dvůr je příslušný rozhodovat na základě jakékoli rozhodčí doložky obsažené ve smlouvě uzavřené Agenturou a že článek 14 dohody o sídle stanoví, že spory s účinkem na uplatňování této dohody budou řešeny čtyřčlennou skupinou ad hoc. Spory nevyřešené tímto způsobem budou předloženy k rozhodnutí Soudnímu dvoru Evropských společenství.

Podle žalobkyně byl postup řešení sporů podle článku 14 dohody o sídle shledán neúspěšným, a tudíž má Soudní dvůr v projednávané věci pravomoc ohledně výkladu dohody o sídle podle článku 238 ES vzhledem k tomu, že Soudní dvůr má pravomoc rozhodovat na základě rozhodčí doložky obsažené ve

veřejnoprávní nebo v soukromoprávní smlouvě uzavřené Společenstvím nebo jeho jménem, a sice podle čl. 5 odst. 1 nařízení (ES) č. 1406/2002, který stanoví, že Agentura je institucí Společenství, a podle článku 225 ES, který stanoví, že Soud prvního stupně je příslušný rozhodovat v prvním stupni ve věcech uvedených v článku 238 ES.

Žalobkyně navíc uvádí, že požaduje potvrzení Soudem, že dohoda o sídle je nástrojem mezinárodního práva spadajícím do práva Společenství, která zavazuje portugalské orgány a nemůže být jednostranně měněna. Dále se domáhá rozsudku, který určí, že [popsaný způsob] vyřizování žádostí o přihlášení motorových vozidel podaných jejími zaměstnanci odporuje ustanovením Protokolu a že jsou portugalské orgány povinny uplatňovat příslušná ustanovení Protokolu v přiměřené lhůtě. Konečně tvrdí, že dohoda o sídle nesmí být vykládána tak, že zaměstnanci EMSA nemají ohledně přihlašování vozidel alespoň práva svědčící každému občanu EU, který přenese své bydliště do Portugalska.

- (¹) Nařízení (ES) č. 1406/2002 Evropského parlamentu a Rady ze dne 27. června 2002, kterým se zakládá Evropská agentura pro námořní bezpečnost (Úř. věst. L 208, 5.8.2002, s. 1; Zvl. vyd. 07/07, s. 3).
- (²) Zveřejněný v portugalském úředním věstníku č. 224 ze dne 22.9.2004, s. 6073, k nahlédnutí na internetové stránce EMSA: [http://www.emsa.europa.eu/Docs/legis/protocol %20pt %20government %20and %20emsa.pdf](http://www.emsa.europa.eu/Docs/legis/protocol%20pt%20government%20and%20emsa.pdf).

**Kasační opravný prostředek podaný dne 5. května 2008
Komisí Evropských společenství proti rozsudku Soudu pro veřejnou službu ze dne 21. února 2008 ve věci F-31/07,
Putterie-De-Beukelaer v. Komise**

(Věc T-160/08 P)

(2008/C 183/45)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka):
Komise Evropských společenství (zástupci: C. Berardis-Kayser
a K. Herrmann, zmocněnci)

Další účastnice řízení: Françoise Putterie-De-Beukelaer (Brusel,
Belgie)

Návrhová žádání navrhovatelky

— zrušit napadený rozsudek;

— vrátit věc SVS;

— rozhodnout o náhradě nákladů řízení až v rámci konečného rozsudku.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Komise se tímto kasačním opravným prostředkem domáhá zrušení rozsudku Soudu pro veřejnou službu (SVS) ze dne 21. února 2008, který byl vydán ve věci Putterie-De-Beukelaer v. Komise, F-31/07, jímž SVS zrušil posudek o vývoji služebního postupu pí Putterie-De-Beukelaer týkající se období od 1. ledna 2005 do 31. prosince 2005 v rozsahu, v němž neuznává její schopnosti pro výkon úkolů náležejících kategorii B*.

Na podporu svého kasačního opravného prostředku Komise uplatňuje jediný důvod vycházející jednak z porušení SVS zásad týkajících se rozsahu přezkumu, který soud Společenství provádí z úřední povinnosti, a jednak z porušení zákazu rozhodnout *ultra petita*.

Komise se domnívá, že SVS nebyl oprávněn uplatnit z úřední povinnosti žalobní důvod týkající se legality po meritorní stránce napadeného aktu, vycházející z nedodržení působnosti článku 43 služebního řádu úředníků Evropských společenství a čl. 10 odst. 3 přílohy XIII uvedeného řádu, jelikož meritorní důvody nejsou nepominutelnými podmínkami řízení.

Podpůrně Komise tvrdí, že jelikož body 75 a 76 napadeného rozsudku mohou být považovány za oddělitelné od žalobního důvodu vycházejícího z legality po meritorní stránce napadeného aktu a mohou být kvalifikovány jako samostatný žalobní důvod vycházející z nepříslušnosti autora napadeného aktu, porušil SVS právo na obhajobu Komise, jelikož Komise nebyla k tomuto aspektu vyslechnuta podle článku 77 jednacího řádu SVS.

Žaloba podaná dne 6. května 2008 – Ivanov v. Komise

(Věc T-166/08)

(2008/C 183/46)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Vladimír Ivanov (Boulogne Billancourt, Francie)
(zástupce: F. Rollinger, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobce

- určit odpovědnost Komise za porušení zásad transparentnosti, řádné správy, zákazu diskriminace a rovného zacházení v rámci přijímacího řízení, které proběhlo na základě oznámení o volném pracovním místě „Předpřístupový poradce a politický zpravodaj“ v Sofii v květnu 2003;
- uložit Komisi vyplacení náhrady škody, kterou žalobce utrpěl, na základě čl. 288 druhého pododstavce Smlouvy o založení Evropského společenství;
- uložit tak žalované zaplatit žalobci částku 180 000 EUR jako náhradu škody za utrpěnou újmu;
- jakož i částku 10 000 EUR jako náhradu nemajetkové újmy žalobce;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobce podal v roce 2003 svou kandidaturu na pracovní místo místního zaměstnance pracujícího jako „Předpřístupový poradce“ v Sofii. Jeho kandidatura byla v úvodní fázi výběru odmítnuta z důvodu jeho dvojího francouzsko-bulharského státního občanství, neboť pracovní místo mohlo být obsazeno pouze žadateli majícími státní příslušnost členského státu.

Žalobce v průběhu přijímacího řízení a po odmítnutí své kandidatury marně po Komisi požadoval přesnější informace týkající se řízení a odůvodnění odmítnutí své kandidatury. Věc poté předložil Evropskému ombudsmanovi, který došel k závěru, že ze strany Komise došlo k nesprávnému úřednímu postupu a porušení zásady zákazu diskriminace nebo rovného zacházení ze strany Komise.

Žalobce se touto žalobou domáhá, aby Soud určil mimosmluvní odpovědnost Komise za porušení zásad transparentnosti, řádné správy, zákazu diskriminace a rovného zacházení, kterého se dopustila v rámci dotčeného přijímacího řízení.

Žaloba podaná dne 13. května 2008 – DEI v. Komise

(Věc T-169/08)

(2008/C 183/47)

*Jednací jazyk: řečtina***Účastníci řízení**

Žalobce: Dimosia Epichirisi Elektrismou A.E. (Atény, Řecko)
(zástupce: P. Anestis, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobce

- zrušit napadené rozhodnutí;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Touto žalobou se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí Komise K (2008) 824 konečné ze dne 5. března 2008, týkajícího se toho, že Řecká republika poskytla a zachovala práva na těžbu hnědého uhlí ve prospěch Dimosia Epichirisi Elektrismou.

Žalobce uplatňuje následující žalobní důvody směřující ke zrušení:

Žalobce zaprvé uvádí, že se žalovaná při použití čl. 86 odst. 1 ES, vykládaného ve vzájemném spojení s článkem 82 ES, dopustila nesprávného právního posouzení a provedla zjevně nesprávný výklad.

Podle žalobce konkrétněji žalovaná pochybila zaprvé, pokud jde o vymezení relevantních trhů; zadruhé, pokud jde o použití teorie rozšíření dominantního postavení, neboť nezohlednila skutečnost, že i v případě veřejných podniků musí být rozšíření založeno na státních opatřeních přiznávajících výlučná nebo zvláštní práva; zatřetí z důvodu, že řecké právní předpisy, na základě nichž žalobce nabyl práva na těžbu hnědého uhlí, nevedou k situaci nerovných příležitostí na úkor soutěžitelů; začtvrté z důvodu, že výše uvedené právní předpisy nevedou k zachování či k posílení dominantního postavení žalobce na velkoobchodním trhu s elektrickou energií; a zapáté se žalovaná dopustila zjevně nesprávného posouzení, když nezohlednila poslední vývoj na řeckém trhu s elektrickou energií v rozsahu, v němž je významný pro prokázání, že nedošlo k porušení předpisů.

Svým druhým žalobním důvodem směřujícím ke zrušení žalobce tvrdí, že žalovaná při přijetí napadeného rozhodnutí nedodržela pravidla týkající se odůvodnění uvedená v článku 252 ES.

Svým třetím žalobním důvodem směřujícím ke zrušení žalobce uvádí, že napadené rozhodnutí porušuje obecné zásady právní jistoty, legitimního očekávání a ochrany vlastnictví. Krom toho má žalobce za to, že přísluší Soudu, aby rozhodl, v jaké míře žalovaná zneužila svou pravomoc.

Konečně svým čtvrtým žalobním důvodem směřujícím ke zrušení žalobce uvádí, že žalovaná nedodržela zásadu proportionality, pokud jde o nápravná opatření navrhovaná v napadeném rozhodnutí.

Žaloba podaná dne 15. května 2008 – Komise Evropských společenství v. Cooperação e Desenvolvimento Regional, SA

(Věc T-174/08)

(2008/C 183/48)

Jednací jazyk: portugalština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupce: M. Afonso, zmocněnec)

Žalovaná: Cooperação e Desenvolvimento Regional, SA

Návrhová žádání žalobkyně

- uložit žalované, aby Komisi vrátila hlavní částku 63 349,27 eur, navýšenou o částku 28 940,70 eur odpovídající úrokům z prodlení ke dni 5. května 2008;
- uložit žalované, aby zaplatila úroky vzniklé ode dne 6. května 2008 do data zaplacení dluhu v plné výši, a to částku 10,91 eur za den;
- uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Tato žaloba je podána na základě článku 238 ES.

V rámci projektu „Evropská síť středisek pro rozvoj telematiky v městských a venkovských oblastech“ (Réseau européen de centres visant à la progression de la télématique dans les zones urbaines et rurales – ENCATA) uzavřelo Evropské společenství, zastoupené Komisí, smlouvu č. SU 1001 (SU) ENCATA s dvanácti dodavateli, včetně žalované.

Podle uvedené smlouvy se Komise zavázala poskytnout finanční podporu skupině dodavatelů, mezi nimiž byla žalovaná, za účelem uskutečnění uvedeného projektu.

Doba trvání projektu měla být 18 měsíců.

Uskutečňování projektu bylo zahájeno dne 1. ledna 1996.

Komise se zavázala převzít nanejvýše 50 % nákladů na projekt.

Dne 25. září 1997 se účastníci dohodli na první revizi smlouvy.

Doba trvání projektu byla prodloužena z 18 na 36 měsíců, počínaje dnem 1. ledna 1996.

Dne 29. června 1998 se účastníci dohodli na druhé revizi smlouvy a doba trvání projektu byla zkrácena z 36 na 30 měsíců, při zachování počátečního data 1. ledna 1996.

Finanční náklady na projekt schválené Komisí byly nižší než částky, které Komise vyplatila z titulu předběžného financování v rámci smlouvy č. SU 1001 (SU) ENCATA.

V důsledku toho Komise požádala o vrácení nadbytečných částek předběžného financování.

Částka, kterou dluží žalovaná, dosahuje 63 349,27 eur a je navýšena o úroky z prodlení.

V průběhu let Komise pravidelně upomínala žalovanou ohledně existence jejího dluhu a zaslala jí několik žádostí o zaplacení. Žalovaná opakovaně uznala svůj dluh a projevila úmysl jej co nejrychleji zaplatit, ale až do dnešního dne stále Komisi nezaplatila sebedmenší částku uvedeného dluhu, navýšeného o úroky z prodlení, který vznikl nadměrným předběžným financováním v rámci projektu ENCATA.

Žaloba podaná dne 9. května 2008 – Liga para a Protecção da Natureza v. Komise Evropských společenství

(Věc T-186/08)

(2008/C 183/49)

Jednací jazyk: portugalština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Liga para a Protecção da Natureza (LPN) (Lisabon, Portugalsko) (zástupkyně: P. Vinagre e Silva, advokátka)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhové žádání žalobkyně

- Zrušit rozhodnutí Evropské komise ze dne 28. února 2008 (na které odkazuje dopis Komise ze dne 3. dubna 2008 zasláný Liga para a Protecção da Natureza (dále jen „LPN“)), kterým Komise uzavřela spis týkající se stížnosti č. 2003/4523 ohledně stavby přehrady Baixo Sabor, neboť uvedené rozhodnutí nesprávně předpokládá soulad s procesními formalitami zásadními pro výkon práv LPN účastnit se správního řízení o projektu „přehrada Baixa Sabor“, jež bylo zahájeno stížností č. 2003/4523 podanou Evropské komisi.
- Zrušit rovněž rozhodnutí, kterým Generální sekretariát Komise automaticky zamítl potvrzující žádost podanou LPN dne 19. února 2008 na základě článku 8 nařízení (ES) č. 1049/2001⁽¹⁾.
- Uložit vyplacení symbolické náhrady LPN za porušení jejich legitimních očekávání, že Komise bude jednat spravedlivě a v souladu s procesními pravidly.
- Požádat Komisi na základě článku 64 a následujících jednacího řádu, aby Soudnímu dvoru předložila uvedené rozhodnutí ze dne 28. února 2008 o uzavření spisu, jež nebylo ani oznámeno žalobkyni, ani zveřejněno.
- Uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Rozhodnutí o uzavření spisu

Rozhodnutí o uzavření spisu je neplatné, neboť se zakládá na jasném porušení práva předložit předběžná vyjádření, jež LPN udělila sama Komise.

Komise odmítla přístup k jakýmkoli materiálům ve spise, jež by LPN umožnily předložit předběžná vyjádření, a nespécifikovala „interní pravidla“ (o kterých tvrdí, že existují), na jejichž základě bylo toto právo uděleno.

Rovněž došlo k porušení základních zásad dobré víry, spravedlnosti, transparentnosti a řádné správy, neboť vyjádření nemohla být ani analyzována před přijetím konečného rozhodnutí o uzavření spisu (což zjevně prokazuje skutečnost, že mezi zasláním předběžných vyjádření – 40 stran v portugalském jazyce s novými skutečnostmi a argumenty – a přijetím rozhodnutí o uzavření spisu uplynulo méně než 24 hodin).

Rozhodnutí o automatickém zamítnutí

S ohledem na nařízení (ES) č. 1367/2006⁽²⁾ a (ES) č. 1049/2001, jež jednoznačně potvrzují právo na přístup k „interním

pravidlům“, na jejichž základě je uděleno právo podat předběžná vyjádření, mlčení ohledně potvrzující žádosti – nejprve Komise, poté generálního sekretariátu – je nevysvětlitelné a otevřeně porušuje právo na přístup k dokumentům a informacím stanovené uvedenými nařízeními.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, s. 43; Zvl. vyd. 01/03, s. 331).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1367/2006 ze dne 6. září 2006 o použití ustanovení Aarhuské úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí na orgány a subjekty Společenství (Úř. věst. L 264, s. 13).

Žaloba podaná dne 22. května 2008 – Forum 187 v. Komise

(Věc T-189/08)

(2008/C 183/50)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Forum 187 ASBL (Brusel, Belgie) (zástupci: A. Sutton, G. Forwood, barristers)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž neposkytuje žádná přiměřená budoucí přechodná období pro koordinační centra, na která se vztahuje rozsudek Soudního dvora ze dne 22. června 2006;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení a
- přijmout jakákoli další opatření, která bude Soudní dvůr považovat za vhodná.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

V tomto případě se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí Komise 2008/283/ES ze dne 13. listopadu 2007 o režimu podpor, zavedeném Belgií ve prospěch koordinačních center usazených v Belgii, kterým se mění rozhodnutí 2003/757/ES⁽¹⁾, v důsledku částečného zrušení druhého uvedeného rozhodnutí Soudním dvorem⁽²⁾. V tomto rozsudku Soudní dvůr rozhodl, že rozhodnutí z roku 2003 nestanovilo žádná přechodná období pro ta koordinační centra, jejichž žádost o obnovení platnosti schválení byla vyřizována v okamžiku oznámení napadeného rozhodnutí, nebo u kterých platnost jejich schválení uplynula současně s oznámením uvedeného rozhodnutí nebo krátce po něm.

Napadené rozhodnutí stanoví přechodná období pro kategorii center, na kterou se vztahuje uvedené rozhodnutí Soudního dvora.

Žalobkyně na podporu svých tvrzení uvádí, že napadené rozhodnutí

- je neslučitelné s právem Společenství o stávajících podporách tak, jak je soudržně vykládáno evropskými soudy;
- porušuje legitimní očekávání center, že po vydání konečného rozhodnutí Komise, kterým se ukončuje řízení o stávající státní podpoře (oznámeno žalobkyni dne 17. března 2008), budou moci využít přiměřeného období k reorganizaci jejich obchodních a daňových záležitostí;
- porušuje čl. 254 odst. 3 ES;
- tím, že ukládá vyměření a zaplacení daní se zpětným účinkem v případě stávající podpory, ve skutečnosti nařizuje navrácení podpory, jako kdyby se jednalo o protiprávní podporu, čímž porušuje zásadu, podle níž mohou být stávající režimy podpor změněny jen do budoucna, tedy po dni vydání konečného rozhodnutí Komise, kterým se ukončuje řízení o stávající podpoře;
- porušuje legitimní očekávání koordinačních center, které se opíralo o usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 26. června 2003⁽³⁾ jako o právní základ pro obnovení platnosti schválení;
- porušuje zásady rovného zacházení a nediskriminace tím, že bez objektivního důvodu zakládá rozdílné zacházení mezi různými skupinami center.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 90, 2008, s. 7.

⁽²⁾ Rozsudek ze dne 22. června 2006, *Belgie a Forum 187 v. Komise*, C-182/03 a C-217/03, Sb. rozh. s. I-5479.

⁽³⁾ Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 26. června 2003, *Belgie a Forum 187 v. Komise*, C-182/03 R a C-217/03 R, Sb. rozh. s. I-6887.

Žaloba podaná dne 22. května 2008 – JOOP! v. OHIM (zobrazení vykřičníku)

(Věc T-191/08)

(2008/C 183/51)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: JOOP! GmbH (Hamburg, Německo) (zástupci: H. Schmidt-Hollburg, W. Möllering, A. Löhde, H. Leo, A. Witte, T. Frank, A. Theil, H.-P. Rühland, B. Willers a T. Rein, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu ze dne 6. března 2008 ve věci R 1822/2007-1;
- uložit Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu náhradu nákladů řízení včetně nákladů vzniklých v průběhu odvolacího řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka Společenství: Obrazová ochranná známka Společenství, představující vykřičník, pro výrobky zařazené do tříd 14, 18 a 25 (příhláška č. 5 332 176).

Rozhodnutí průzkumového referenta: Zamítnutí přihlášky

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení (ES) č. 40/94⁽¹⁾, neboť přihlašovaná ochranná známka má rozlišovací způsobilost a není nutné ji vyhradit k volnému nakládání.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 11, 1994, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 146).

Žaloba podaná dne 30. května 2008 – Antwerpse Bouwwerken v. Komise

(Věc T-195/08)

(2008/C 183/52)

*Jednací jazyk: nizozemština***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Antwerpse Bouwwerken NV (Antverpy, Belgie)
(zástupci: J. Verbist, D. de Keuster, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhové žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí ze dne 29. dubna 2008, které Evropská komise zaslala dopisem ze dne 29. dubna 2008 a žalobkyně obdržela dne 5. května 2008, kterým Evropská komise sdělila, že žalobkyni jako uchazečce zakázka udělena nebyla, jak doplňuje dopis Evropské komise ze dne 6. května 2008, který žalobkyně obdržela dne 8. května 2008, v němž Evropská komise uvádí své důvody pro zamítavé rozhodnutí, jakož i rozhodnutí o udělení zakázky ze dne 23. dubna 2008, které Komise zaslala dopisem ze dne 15. května 2008 a který žalobkyně obdržela dne 16. května 2008;
- stanovit mimosmluvní odpovědnost Evropské komise za škodu, která žalobkyni vznikla a která bude stanovena později;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

V rámci vyhlášení zakázky Komise na stavbu výrobní haly pro referenční materiál ⁽¹⁾ podala uchazečka nabídku. Této nabídce Komise nakonec zakázku neudělila.

Žalobkyně uplatňuje ve své žalobě porušení článku 91 nařízení č. 1605/2002 ⁽²⁾, jakož i článků 122, 138 a 148 nařízení č. 2342/2002 ⁽³⁾ ve spojení s článkem 2 a 28 směrnice 2004/18/ES ⁽⁴⁾.

Z protokolu o udělení zakázky vyplývá, že úspěšná nabídka nesplnila podstatnou doložku o zadání zakázky, a v důsledku toho, jelikož nesplnila podmínky popisu stavby, musela být odmítnuta. V případě zásahu uchazeče s úspěšnou nabídkou se nejednalo pouze o vysvětlení nabídky, avšak o doplnění, které bylo nepřijatelné v tomto stadiu řízení.

Krom toho rozhodnutí o udělení zakázky nespĺňuje zásadu transparentnosti, jelikož protokol o hodnocení, jak byl žalobkyni poskytnut, byl v podstatných bodech nečitelný.

⁽¹⁾ B-Geel: Stavba výrobní haly pro referenční materiál (2006, s. 102-108785).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ze dne 25. června 2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství (Úř. věst. L 248, s. 1; Zvl. vyd. 01/04, s. 74).

⁽³⁾ Nařízení Komise (ES, Euratom) č. 2342/2002 ze dne 23. prosince 2002 o prováděcích pravidlech k nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství (Úř. věst. L 357, s. 1; Zvl. vyd. 01/04, s. 145).

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby (Úř. věst. L 134, s. 114; Zvl. vyd. 06/07, s. 132).

Žaloba podaná dne 3. června 2008 – Ziegler v. Komise

(Věc T-199/08)

(2008/C 183/53)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Ziegler SA (zástupce: J.-L. Lodomez, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhové žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí Evropské komise ze dne 11. března 2008 v řízení podle článku 81 Smlouvy o ES a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/38.543 – Mezinárodní stěhovací služby), kterým byla žalobkyni uložena pokuta 9 200 000,00 EUR;
- podpůrně, uvedenou pokutu zrušit;
- dále podpůrně, podstatným způsobem snížit částku této pokuty;
- a v každém případě, uložit Komisi náhradu veškerých nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně se touto žalobou domáhá zrušení rozhodnutí Komise K(2008) 926 konečné ze dne 11. března 2008, přijaté ve věci COMP/38.543 – Mezinárodní stěhovací služby, kterým Komise určila, že určité podniky, včetně žalobkyně, tím, že určovaly ceny mezinárodních stěhovacích služeb v Belgii, rozdělily si část tohoto trhu a dopustily se manipulace řízení o odvolání proti předložení nabídek, porušily čl. 81 odst. 1 ES a čl. 53 odst. 1 Dohody o Evropském hospodářském prostoru.

Na podporu svých požadavků žalobkyně tvrdí, že se Komise při definování dotčeného trhu a hodnocení jeho velikosti a podílů jednotlivých dotčených společností na něm dopustila zjevně nesprávných věcných a právních posouzení.

Žalobkyně mimoto uplatňuje žalobní důvody vycházející z porušení povinnosti odůvodnění, práva na obhajobu, práva na přístup ke spisu, práva na spravedlivý proces a obecné zásady řádné správy.

Co se týče uložené pokuty a její výše, žalobkyně tvrdí, že:

- Komise neprokázala, že by dotčené praktiky měly citelný dopad na obchod mezi členskými státy;
- výše pokuty není přiměřená ke skutečnému rozsahu uvedených praktik a jejich skutečnému účinku na trh; a
- praxe fingovaných cenových nabídek byla Komisi známa a jí tolerována již dlouhou dobu; neexistence reakce ze strany Komise vedla žalobkyni k domněnce o zákonnosti této praxe.

A konečně, žalobkyně tvrdí, že Komise nezohlednila jako polehčující okolnost to, že se žalobkyně již delší dobu jednání ve vzájemné shodě nedopouštěla a že fingované cenové nabídky odpovídaly tržní poptávce, a nikoliv kartelové dohodě nebo jednání ve vzájemné shodě. Žalobkyně rovněž uvádí porušení zásady rovného zacházení.

Žaloba podaná dne 22. května 2008 – Interflon v. OHIM – Illinois Tool Works (FOODLUBE)**(Věc T-200/08)**

(2008/C 183/54)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Interflon BV (Roosendaal, Nizozemsko) (zástupce: S. M. Wertwijn, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Illinois Tool Works Inc. (Glenview, Spojené království)

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 3. března 2008 ve věci R 638/2007-2; a
- vyhovět návrhu žalobkyně na prohlášení neplatnosti dotyčné ochranné známky Společenství.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Zapsaná ochranná známka Společenství, jež je předmětem návrhu na prohlášení neplatnosti: Slovní ochranná známka „FOODLUBE“ pro výrobky zařazené do tříd 1 a 4 – přihláška č. 1 647 734.

Rozhodnutí zrušovacího oddělení: Zamítnutí návrhu na prohlášení neplatnosti.

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání.

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení Rady č. 40/94, jelikož dotyčná ochranná známka postrádá jakoukoliv rozlišovací způsobilost; porušení čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení Rady č. 40/94, jelikož dotyčná ochranná známka není schopna odlišit uvedené výrobky, pokud jde o jejich původ.

Žaloba podaná dne 5. června 2008 – CLL Centre de langues v. Komise**(Věc T-202/08)**

(2008/C 183/55)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Centre de langues à Louvain-la-neuve a Centre de Langues à Louvain en Woluwe (CLL Centres de langues) (Louvain-la-Neuve, Belgie) (zástupci: F. Tulkens a V. Ost, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhové žádání žalobkyně

- zrušit zamítavé rozhodnutí;
- uložit Komisi náhradu vlastních nákladů řízení a náhradu nákladů řízení vynaložených CLL.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně napadá rozhodnutí Komise o zamítnutí její žádosti o účast v nabídkovém řízení ADMIN/D1/PR/2008/004 ohledně jazykového vzdělávání zaměstnanců orgánů, institucí a agentur Evropské unie (EU) sídlících v Bruselu (Úř. věst. 2008, S 44-060121) z toho důvodu, že žádost byla podána po uplynutí lhůty stanovené ve vyhlášení zakázky.

Žalobkyně na podporu své žaloby tvrdí, že napadené rozhodnutí je založeno na mylném předpokladu, podle něž je zadavatel povinen zamítnout veškeré opožděné žádosti o účast. Žalobkyně se naopak domnívá, že zadavatel má v tomto ohledu posuzovací pravomoc.

Krom toho žalobkyně uplatňuje, že napadené rozhodnutí není dostatečně odůvodněné, neboť Komise nevysvětlila, proč neužila svou diskreční pravomoc.

Konečně se žalobkyně dovolává žalobního důvodu vycházejícího z porušení článku 123 prováděcích pravidel⁽¹⁾, podle něž musí být počet zájemců vyzvaných podat nabídku dostatečný k zajištění skutečné soutěže, a z nepřiměřené povahy zamítnutí žádosti žalobkyně.

⁽¹⁾ Nařízení Komise (ES, Euratom) č. 2342/2002 ze dne 23. prosince 2002 o prováděcích pravidlech k nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství (Úř. věst. L 357, s. 1; Zvl. vyd. 01/04, s. 145).

Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 23. května 2008 – FagorBrandt v. Komise**(Věc T-273/04)**⁽¹⁾

(2008/C 183/56)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda třetího senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 251, 9.10.2004.

Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 5. května 2008 – Rath v. OHIM – Sanorell Pharma (Immunocel)**(Věc T-368/06)**⁽¹⁾

(2008/C 183/57)

Jednací jazyk: němčina

Předseda osmého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 56, 10.3.2007.

Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 2. června 2008 – Avaya v. OHIM – ZyXEL Communications (VANTAGE CNM)**(Věc T-171/07)**⁽¹⁾

(2008/C 183/58)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda prvního senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 170, 21.7.2007.

Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 9. června 2008 – Malheiro v. Komise**(Věc T-228/07)**⁽¹⁾

(2008/C 183/59)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda čtvrtého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 24, 8.9.2007.

SOUD PRO VEŘEJNOU SLUŽBU EVROPSKÉ UNIE

Usnesení Soudu pro veřejnou službu (prvního senátu) ze dne 26. května 2008 – Braun-Neumann v. Parlament

(Věc F-79/07) ⁽¹⁾

(Veřejná služba — Úředníci — Důchody — Pozůstalostní důchod — Vyplacení ve výši 50 % z důvodu dalšího žijícího manželského partnera — Nepřípustnost — Opožděné podání stížnosti — Nepominutelná podmínka řízení — Přezkum z úřední povinnosti — Časová působnost jednacího řádu Soudu)

(2008/C 183/60)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobce: Kurt-Wolfgang Braun-Neumann (Merzig, Německo) (zástupce: P. Ames, advokát)

Žalovaný: Evropský parlament (zástupci: J. F. De Wachter, K. Zejdová a S. Seyr, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na vyplacení pozůstalostního důchodu v plné výši

Výrok usnesení

- 1) Žaloba se zamítá jako nepřipustná.
- 2) Každý účastník řízení ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 235, 6.10.2007, s. 31.

Usnesení Soudu pro veřejnou službu (prvního senátu) ze dne 22. května 2008 – Cova v. Komise

(Věc F-101/07) ⁽¹⁾

(„Námítka a překážky v průběhu řízení — Námítka nepřipustnosti“)

(2008/C 183/61)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Philippe Cova, (Brusel, Belgie), (zástupce: S. A. Pappas, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupci: J. Currall a B. Eggers, zmocněnci)

Předmět věci

Zrušení rozhodnutí o omezení doby, po kterou může žalobce, úředník vyzvaný, aby dočasně nastoupil na pracovní místo vedoucího oddělení, pobírat vyrovnávací příspěvek stanovený v čl. 7 odst. 2 služebního řádu, na jeden rok

Výrok usnesení

- 1) Žaloba se odmítá jako nepřipustná.
- 2) Každý účastník řízení ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 269, 10.11.2007, s. 73.

Usnesení Soudu pro veřejnou službu (prvního senátu) ze dne 22. května 2008 – Daskalis v. Komise

(Věc F-107/07) ⁽¹⁾

(„Veřejná služba — Úředníci — Odměna — Článek 7 odst. 2 služebního řádu — Dočasný příspěvek — Nepřípustnost“)

(2008/C 183/62)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Constantin Daskalis (Brusel, Belgie) (zástupce: S.A. Pappas, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupci: J. Currall a B. Eggers, zmocněnci)

Předmět věci

Zrušení rozhodnutí, kterým se na dobu jednoho roku omezuje období, po které může být žalobci, který je úředníkem, jenž byl vyzván, aby dočasně nastoupil na pracovní místo vedoucího oddělení, vyplácen příplatek stanovený v čl. 7 odst. 2 služebního řádu

Výrok usnesení

- 1) Žaloba se zamítá jako nepřijatelná.
- 2) Každý účastník řízení ponese vlastní náklady.

(¹) Úř. věst. C 315, 22.12.2007, s. 46.

Žaloba podaná dne 22. října 2007 – Strack v. Komise**(Věc F-119/07)**

(2008/C 183/63)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobce: Guido Strack (Kolín nad Rýnem, Německo) (zástupce: H. Tettenborn, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobce

- zrušit rozhodnutí Evropské komise ze dne 30. května 2005, ze dne 19. prosince 2006, ze dne 12. ledna 2007 a ze dne 20. července 2007 v rozsahu, v němž v nich bylo zamítnuto provedení nezávislého mediačního řízení o veškerých sporech existujících mezi žalobcem a žalovanou, jakož i okamžitý zásah žalované a přijetí opatření pro řešení sporů,
- zrušit rozhodnutí Evropské komise ze dne 26. února 2007 a ze dne 20. července 2007 v rozsahu, v němž v nich bylo zamítnuto vyplacení zálohy podle čl. 19 odst. 4 společných pravidel o pojištění úředníků Evropských společenství pro případ úrazu a nemoci z povolání,
- uložit Evropské komisi, aby žalobci zaplatila náhradu škody v přiměřené výši, nejméně však 15 000 eur na základě morální a nemajetkové újmy a újmy na zdraví způsobených rozhodnutími, jež mají být zrušena na základě výše uvedených návrhových žádání; uložit Evropské komisi zaplacení úroků z prodlení od okamžiku podání žaloby převyšující o 2 % *per annum* úrokovou míru stanovenou pro dotčené období Evropskou centrální bankou pro hlavní refinanční operace;
- uložit Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobce své první a druhé návrhové žádání zakládá na porušení povinnosti řádné péče, kterou má žalovaná, na zásadě dobré správy a na zákazu zneužití pravomoci, popřípadě na nesprávném posouzení napadených rozhodnutí Komisí. Mimoto žalobce, co se týče prvního z těchto obou návrhových žádání, uvádí, že tato rozhodnutí jsou v rozporu s čl. 25 odst. 2 druhou větou služebního řádu úředníků Evropských společenství (dále jen „služebního řádu“) a že porušují jeho základní práva na fyzickou nedotknutelnost a respektování soukromého života zakotvených v čl. 3 odst. 1 a článku 7 (co se týče druhého návrhového žádání navíc v člancích 41 a 47) Listiny základních práv Evropské unie, jakož i v článku 8 (co se týče druhého návrhového žádání navíc v článku 13) Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.

Žalobce mimoto, pokud jde o druhé návrhové žádání, tvrdí, že napadená rozhodnutí porušují článek 73 služebního řádu, jakož i procesní ustanovení uvedená ve společných pravidel o pojištění úředníků Evropských společenství pro případ úrazu a nemoci z povolání, zejména jejich článek 15 a další.

Ve svém třetím návrhovém žádání žalobce uvádí, že má z důvodu úředního pochybení, kterého se podle jeho názoru žalovaná dopustila, podle čl. 288 odst. 2 Smlouvy o ES a obecných právních zásad nárok na odpovídající náhradu škody za morální újmu, kterou utrpěl.

Ve svém čtvrtém návrhovém žádání žalobce žádá o to, aby žalovaná byla uložena náhrada nákladů řízení, jelikož tato žaloba byla vyvolána údajně nepravdivými tvrzeními, které žalovaná vyjádřila ve svém rozhodnutí o zamítnutí stížnosti, pokud jde o údajné stanovisko lékařské komise.

Žaloba podaná dne 31. října 2007 – Baniel-Kubinova a další v. Parlament**(Věc F-131/07)**

(2008/C 183/64)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobci: Barbora Baniel-Kubinova (Lucemburk, Lucemburské velkovévodství) a další (zástupci: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis a E. Marchal, advokáti)

Žalovaný: Evropský parlament

Návrhové žádání žalobců

- zrušit rozhodnutí orgánu Evropského parlamentu oprávněného ke jmenování nepřiznat žalobci denní příspěvek uvedený v článku 10 přílohy VII služebního řádu;
- uložit žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobci na podporu své žaloby uvádějí porušení článku 71 služebního řádu a článku 10 přílohy VII služebního řádu.

Žaloba podaná dne 18. března 2008 – Carvalhal Garcia v. Rada

(Věc F-40/08)

(2008/C 183/65)

Jednací jazyk: portugalština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Daniela Paula Carvalhal Garcia (Sines, Portugalsko) (zástupce: F. Antas da Cunha, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Předmět a popis sporu

Zrušení rozhodnutí Rady, které zamítlo udělení příspěvku na vzdělání dcery žalobkyně.

Návrhové žádání žalobkyně

- Zrušit konečné rozhodnutí personálního útvaru Rady Evropské unie ze dne 16. listopadu 2007 a určit, že musí být nahrazeno jiným rozhodnutím o udělení příspěvku na vzdělání dcery žalobkyně pro školní rok 2006/2007.

Žaloba podaná dne 16. dubna 2008 – Spee v. Europol

(Věc F-43/08)

(2008/C 183/66)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastníci řízení

Žalobce: David Spee (Rijswijk, Nizozemsko) (zástupce: P. de Casparis, advokát)

Žalovaný: Evropský policejní úřad (Europol)

Předmět a popis sporu

Zrušení rozhodnutí Europolu o zrušení nabídky zaměstnání, o něž se žalobce ucházel, a nabídku opět zveřejnit, jakož i návrh na přiznání náhrady škody

Návrhové žádání žalobce

- zrušit rozhodnutí přijaté na základě stížnosti dne 7. ledna 2008, jakož i rozhodnutí, na nichž se zakládalo (rozhodnutí ze dne 20. června 2007 prohlásit za volné místo „first officer“ v oddělení infrastruktury IMT1 a rozhodnutí ze dne 7. ledna 2008 nejmenovat žalobce);
- uložit Europolu, aby našel spravedlivé řešení situace, v níž se nachází žalobce v důsledku přijetí nezodpovědného a nesprávného rozhodnutí;
- uložit Europolu, aby žalobci zaplatil náhradu škody v čisté výši 5 000 eur;
- uložit Europolu náhradu nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 19. května 2008 – Giannini v. Komise

(Věc F-49/08)

(2008/C 183/67)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Massimo Giannini (Brusel, Belgie) (zástupci: L. Levi a C. Ronzi, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Předmět a popis sporu

Jednak zrušení rozhodnutí o propuštění žalobce a uložení žalované zaplacení všech peněžitých nároků spojených s pokračováním smlouvy, jakož i zrušení několika rozhodnutí, které mu odmítají požívat peněžitých nároků. Dále návrh na náhradu majetkové a nemajetkové újmy, která byla žalobci způsobena.

Návrhová žádání žalobce

- Zrušit rozhodnutí o propuštění žalobce oznámené dne 10. července 2007;
- v potřebném rozsahu zrušit rozhodnutí, kterým se zamítá stížnost, doručené dne 5. února 2008;
- uložit Komisi zaplacení všech peněžitých nároků spojených s pokračováním smlouvy (zejména základního platu, po odečtení vyplacených přídávků v nezaměstnanosti, přídávky, příspěvky a náhrady vypočítané pro tříleté trvání smlouvy a cestovních výdajů z místa výkonu práce do místa původu) zvýšených o úroky z prodlení od okamžiku, kdy vzniká povinnost zaplacení každého z těchto nároků do úplného zaplacení, vypočtené na základě sazby stanovené Evropskou centrální bankou pro hlavní operace refinancování, použitelných během dotečeného období zvýšené o tři body;
- v každém případě zrušit rozhodnutí ze dne 27. července 2007 a ze dne 20. září 2007 o provedení srážky 5 218,22 eur z odměny žalobce za srpen 2007, odpovídající části cestovních výdajů z místa výkonu práce do místa původu žalobce a v důsledku toho vrátit tuto částku 5 218,22 eur zvýšenou o úroky z prodlení od 15. srpna 2007 do úplného zaplacení, vypočtené na základě sazby stanovené Evropskou centrální bankou pro hlavní operace refinancování, použitelných během dotečeného období zvýšené o tři body;
- v každém případě zrušit rozhodnutí ze dne 28. srpna 2007 o snížení příspěvku na zařízení na třetinu částky vyplacené v listopadu 2006 a navrácení dalších dvou třetin, tedy 4 278,50 eur z odměny za únor 2006 a v důsledku toho nařídit navrácení této částky 4 278,50 eur zvýšenou o úroky z prodlení od 15. února 2008 do úplného zaplacení, vypočtené na základě sazby stanovené Evropskou centrální bankou pro hlavní operace refinancování, použitelných během dotečeného období zvýšené o tři body;
- poskytnout náhradu škody včetně úroků pro nahrazení utrpěné majetkové a nemajetkové újmy, která byla předběžně vyčíslena na 200 000 eur;

- uložit Komisi Evropských společenství náhradu nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 21. května 2008 – Stols v. Rada

(Věc F-51/08)

(2008/C 183/68)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení**

Žalobce: Wilhelmus Louis Maria Stols (Se Halstern, Belgie)
(zástupci: S. Rodrigues a C. Bernard-Glanz, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Předmět a popis sporu

Zrušení rozhodnutí orgánu oprávněného ke jmenování nezařadit žalobce na seznam osob povýšených do platové třídy AST11 z titulu hodnoceného roku 2007

Žalobní důvody a hlavní argumenty

- zrušit rozhodnutí orgánu oprávněného ke jmenování nezařadit žalobce na seznam osob povýšených do platové třídy z titulu hodnoceného roku 2007 v rozsahu, v němž toto rozhodnutí vyplývá ze sdělení zaměstnancům č. 136/07 ze dne 16. července 2007;
- v případě potřeby zrušit rozhodnutí orgánu oprávněného ke jmenování, kterým se zamítá stížnost žalobce;
- uložit Radě Evropské unie náhradu nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 4. června 2008 – Plasa v. Komise**(Věc F-52/08)**

(2008/C 183/69)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Wolfgang Plasa (Alžír, Alžírsko) (zástupce: G. Vander-sanden, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Předmět a popis sporu

Jednak zrušení rozhodnutí Komise ze dne 8. května 2008 přeložit žalobce od 1. srpna 2008 do sídla v Bruselu a jednak návrh na náhradu majetkové a nemajetkové újmy způsobené tímto rozhodnutím.

Návrhová žádání žalobce

- Zrušit rozhodnutí Komise ze dne 8. května 2008 přeložit žalobce od 1. srpna 2008 do sídla v Bruselu;
- nařídit náhradu majetkové a nemajetkové újmy způsobené tímto rozhodnutím, přičemž je majetková újma odhadnuta na 150 000 eur a morální újma na částku odpovídající ročnímu platu, tedy 150 000 eur, přičemž oba tyto odhady byly učiněny dočasně a s výhradou doplnění;
- uložit Komisi Evropských společenství náhradu nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 3. května 2008 – Bouillez a další v. Rada**(Věc F-53/08)**

(2008/C 183/70)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobci: Vincent Bouillez (Overijse, Belgie) a další (zástupci: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Předmět a popis sporu

Zrušení rozhodnutí orgánu oprávněného ke jmenování nepovýšit žalobce do platové třídy AST 7 za hodnocený rok 2007

Návrhová žádání žalobců

- zrušit rozhodnutí orgánu oprávněného ke jmenování nepovýšit žalobce do platové třídy AST 7 za hodnocený rok 2007 (zasedání 2007), a bude-li to nezbytné, rozhodnutí o povýšení do uvedené platové třídy za stejný hodnocený rok těch úředníků, jejichž jména jsou uvedena na seznamu povýšených osob zveřejněném v CP č. 136/07 ze dne 16. července 2007, kteří vykonávali úkoly na nižší úrovni odpovědnosti, nežli je jejich zařazení;
- uložit Radě Evropské unie náhradu nákladů řízení.